

Miền ký ức

VỀ TÁC GIẢ

LỜI TÁC GIẢ

Quả thật, thời gian trôi không ngừng nghỉ, thấm thoát mà đã hơn sáu mươi tuổi đời, hơn bốn mươi tuổi nghề, trong đó hai mươi lăm năm công tác tại Quảng Nam, kinh qua bảy đơn vị công tác, từ tỉnh đến địa phương. Chừng ấy thời gian cũng đủ trải nghiệm, những tháng ngày dài đong đầy kỷ niệm và với biết bao vui buồn. Thời gian cứ vậy lặng lẽ trôi nhanh như dòng nước tuôn chảy từ đầu nguồn về với biển khơi. Những dấu ấn cuộc đời lùi dần về dĩ vãng, trải dài trong miền ký ức đa màu, tươi đẹp vô ngần.

Đời người là những phút giây đồng hồ cộng lại, thời gian vẫn hồn nhiên trôi nhanh theo tiếng tí tách của kim giây như tiếng gõ của nhịp tim đầy nghị lực, sức sống cuộn trào và nguồn thơ thôn thức khôn nguôi.

Tập thơ đầu tay ***"Nhịp thời gian"*** là tiếng thơ, tiếng lòng của tác giả chan chứa tình yêu thương cha mẹ, vợ, con, người thân trong gia đình, bè bạn và đồng nghiệp, những trải nghiệm của cuộc sống, những triết lý cuộc đời mà tác giả từng trải. Sau đó tập thơ thứ hai ***"Khoảng trời yêu thương"*** là sự trải lòng của tác giả đối với công việc, yêu ngành, yêu nghề, trân quý những thực tại qua dần và thi thoảng có chút phiêu bồng, thăng hoa nhưng có lúc cũng bất đồng những trớ trêu nghiệt ngã của thói đời.

Dòng thơ cứ mãi trào dâng trong niềm đam mê, thôi thúc con tim, khối óc của tác giả. Những thăng trầm trong cuộc sống dệt nên những trang thơ, gợi nhớ tình thương yêu quê hương, cha mẹ; từ những trải nghiệm trong cuộc sống qua ý thơ nhắc nhở con cháu; chia sẻ với bạn bè và mọi người đồng thời đôi lúc có những mỉa mai bởi những sân si, đố kỵ trong cuộc sống đời thường… chính là nội dung cốt lõi trong tập thơ ***"Miền ký ức"***.

Tác giả trân trọng cảm ơn sự quan tâm sâu sắc của quý độc giả đối với những tập thơ đầu và hân hạnh giới thiệu tập thơ mới ***"Miền ký ức"***, hy vọng đón nhận những tình cảm cao quý của anh chị, bạn bè, đồng nghiệp và những người yêu thơ, rất mong nhận được sự góp ý chân thành để phát huy trong những dòng thơ mới.

Trân trọng!

Phan Văn Tri

MIỀN KÝ ỨC

Cho tôi giữ mãi thời gian
Hằn trong ký ức ngập tràn nhớ nhung
Buồn vui như thể vô cùng
Tuy rằng khác xứ nhưng chung một miền

Cuộc đời như mảnh trời riêng
Ký ức ghi lại những miền ta qua
Tình cảm sâu lắng đậm đà
Đôi lần giận dỗi tim ta quặn lòng

Tuy rằng trời đất sáng trong
Vẫn còn có kẻ dối lòng vô ơn
Gian nan chí vẫn không sờn
Chữ tâm đáng trọng quý hơn bạc tiền.

17.5.2021

CẢM ƠN

Thấm thoát đã hơn mấy chục năm
Tuổi xuân cống hiến chốn xa xăm
Dọc ngang, lên xuống thăng trầm lắm
Cũng đặng vùi nơi đáy tim sâu

Cảm ơn đồng đội hỗ trợ nhau
Đồng tâm hợp lực thắm sắc màu
Vui buồn, kỷ niệm in vào não
Thẳng bước lối về tôi với tôi.

11.5.2021

BỔN PHẬN

Cứ miệt mài như máy
Thành quả sẻ đong đầy
Hãy làm tròn bổn phận
Hạnh phúc sẽ vô biên

Hãy làm người cầu tiến
Nếm gian khổ hiểm nguy
Dẫu đời thường cay đắng
Vị ngọt vẫn đượm tình

Hãy tự yêu chính mình
Bằng đôi chân trụ vững
Cho hoa đẹp bốn mùa
Tròn bổn phận với đời.

03.3.2020

SANG SÔNG

Ngày mai tôi sang sông
Một mình con thuyền nhỏ
Nỗi chờ neo bên đó
Dõi theo cơn sóng hiền

Sông ngậm ngùi ra biển
Giăng nỗi nhớ đôi bờ
Ước chi tôi là nước
Tan đắng, mặn của đời

Sáng mai, ra xa khơi
Mang theo dòng kỷ niệm
Chẳng biết có ai chờ
Khi thuyền mong cập bến

Quãng đời bao điểm đến
Bão tố chuyện của trời
Vững vàng tay chèo lái
Vinh quang hẹn cuối bờ.

23.3.2020

LỐI ĐI VÀ CHỐN VỀ

Chập chững đi, rời vòng tay của mẹ
Nhớ chị yêu, ra tận ngõ chờ quà
Đường làng cũ, bóng dừa, thơm mùi rạ
Ngày lớn khôn, cha dắt bộ đến trường…

Khi nhập ngũ, lên đường nuôi chí hướng
Nguyện hiến dâng tuổi trẻ giúp xây đời
Ngày tốt nghiệp về Đà thành, phấn khởi
Tiếng gọi lên đường tiếp bước tôi đi…

Quảng Nam đó, rất kiên trung, hùng vĩ
Đất anh hùng, dân rất đỗi thuỷ chung
Làm tổ chức, thật khó đến vô cùng
Phải cẩn trọng, đức độ, đắc nhân tâm…

Nghề điều tra kinh tế phải ngang tầm
Trọng luật pháp và kỷ cương, phép nước…
Nhiệm vụ mới đang yêu cầu phía trước
Về Phú Ninh bao năm tháng ngày dài

Miền quê mới những đắng cay từng trải
Đêm tuần tra, đợt truy quét cũng kham
Đặng cùng ăn, cùng ở và cùng làm
Rồi được lệnh điều trở về trên tỉnh

Chánh Văn phòng điều tra và thẩm định
Luôn miệt mài nghiên cứu án, hồ sơ
Điều tra viên không nặng theo sách vở
Cốt tri tâm, trọng chứng hơn trọng cung…

Độ ba năm lại được xếp trọng dùng
Giao chức trách làm Tham mưu trưởng
Công việc mới không một khi lơi lỏng
Phải tư duy, phát huy nguồn nội lực

Vất vả lắm nhưng hăng say tích cực…
Lại điều động, phải tiếp bước sang ngang
Làm chính trị, tham mưu công tác Đảng
Chắc về đây điểm kết một quá trình

Đã bốn mươi năm phấn đấu hết mình
Tròn việc nước và việc nhà cũng đảm
Không bon chen, rất yêu thương, tình cảm
Lối chân qua có bạn hữu thâm tình

Đã hiến dâng một thời không toan tính
Chốn tôi về, nơi quê mẹ, quê cha
Nơi chôn nhau, tình máu mủ, ruột rà
Ôn kỷ niệm là nguồn thơ bất tận.

11.6.2020

MỪNG SINH NHẬT

Đầu xuân mừng sinh nhật
Tân Sửu đã giáp vòng
Đừng nghĩ mình bao tuổi
Chỉ biết sống vui hoài

Cuộc đời như con thoi
Mỗi ngày thêm bổn phận
Tâm là thơ là nhạc
Tình thương đến vô bờ

Trăng vẫn treo nỗi nhớ
Mặt trời cứ đỏ bừng
Nghĩa vợ chồng sâu nặng
Đượm theo tháng năm dài

Xuân giáp mùa, xuân lại
Tuổi thêm tuổi chẳng màng
Luôn tin đời trẻ mãi
Mừng sinh nhật hân hoan.

29.12.2020

TẬP NGHỈ HƯU

Hôm qua bạn hỏi tôi
Mấy chục năm công tác
Nay mai đủ tuổi rồi
Sẽ về hưu anh nhỉ!

Ít dần thưa đồng chí
Gần hơn nghĩa xóm làng
Tình với dân làm trọng
Một cuộc đời sáng trong

Chờ hưu cũng ngóng mong
Không phải ai cũng buồn
Khi làm tròn bổn phận
Đôi vai sẽ nhẹ tưng

Anh nói hay quá chừng
Nghỉ hưu cũng phải tập
Để không phải ngỡ ngàng
Dựng xây cuộc đời mới

Việc gì tới, sẽ tới
Như quy luật cuộc đời
Bỏ công quyền ở lại
Vui cuối đời thảnh thơi

Về hưu đặng nghỉ ngơi
Sáng chiều vui thoả thích
Hồn thơ như mong đợi
Cảnh an nhàn đến nhanh.

17.8.2020

ĐẾM NGƯỢC THỜI GIAN

Hăng làm, đếm ngược thời gian
Công việc bề bộn sắp hàng chờ ta
Có đâu một chút lơ là
Tâm trong, trí sáng vượt qua từng ngày

Bao giờ cho đến tháng hai
Công thành, danh toại chẳng ai nặng lời
Làm thơ, ca hát, vui chơi
Bên đàn con cháu, thảnh thơi tuổi già.

28.4.2021

VÔ TÌNH

Thời gian trôi theo dòng đời hối hả
Mãi khắc ghi trong ký ức mỗi người
Nhìn ánh mắt mà lòng như cứ tưởng
Chỉ lời yêu mà chẳng nói nên lời

Thực tại đó, hồn nhiên bao xứ sở
Thả hồn thơ hoà nguyện với mây ngàn
Trong vườn xuân, cũng vờn hoa đuổi bướm
Chẳng lần yêu để chút nhớ cho đời

Bao kỷ niệm những nẻo đường vươn tới
Một chữ yêu mà cứ mãi ngập ngừng
Dẫu vẫn thấy chút hồn nhiên trong mắt
Để con đò trôi mãi bến thời gian

Mai mốt đây khi bóng xế, chiều tàn
Trả lại hết cả trời cao, biển nhớ
Lòng khoẻ nhẹ như tình ca muôn thuở
Nỡ vô tình không nói một lời yêu.

16.7.2020

NHƯ TRẺ LẠI

Đến tuổi già nhưng người ưng trẻ lại
Để được lo chu tất một cuộc đời
Nhớ lúc nhỏ ước ao dòng sữa mẹ
Chị mớm cơm, mắm muối cũng nuốt từng

Thời đi học, từng xa chân mỏi bước
Thương qúy mẹ cha, buổi học buổi cày
Ngày giải phóng hò reo vui khó tả
Cầm cờ hoa chạy khắp phố Đà thành

Lượm súng đạn chất đầy sân khoe của
Thương người thân ngả xuống mãi không về
Thời quân quản, sớm chiều lo ổn định
Đất nước hoà bình, ai nấy cũng đều hăng

Ngày nhập ngũ, cha mẹ cho trăm bạc
Lận trong người cứ giữ mãi không tiêu
Siêng học tập trông đến ngày công tác
Lương cấp hàm, thời bao cấp ít oi

Lo cuộc sống cuộc đời luôn tần tảo
Cha mẹ già, không giúp đỡ được bao
Ngày tách tỉnh vào Quảng Nam chung sức
Đến hôm nay đã mấy chục năm rồi…

Tuổi đã già, thăng trầm bao năm tháng
Giờ bỗng nhiên ưng trẻ lại đôi lần
Đang sung sức như hồi xuân trở lại
Thời gian trôi muốn chầm chậm như rùa.

30.4.2021

CHUYỆN TÌNH CỦA TÔI

Ngày ấy, em xinh tuổi đôi mươi
Thư sinh, thôn dã, thắm môi cười
Trắng non, da mọng thì con gái
Gánh nước, đong đưa chốn quê nghèo

Anh thương để ý trộm nhìn theo
Anh trai nói hộ lời nguyện ước
Mong được thành duyên nghĩa vợ chồng
Không ngờ em giận, trả lời không

Mặc dầu khước từ vẫn giữ lòng
Nhờ đôi bạn gái thân bằng giúp
Nói hộ dùm anh những ý hay
Thế nhưng em thấy lòng chưa đặng…

Nhà anh chỉ cách mấy hàng găng
Không xa, chừng khoảng hơn nữa dặm
Trời lụt, chèo ghe anh ghé thăm
Đêm khuya, sáo thổi vi vu lắm…

Như gửi tình ca, nghĩa trăm năm
Những đêm trăng sáng, đồng hiu quạnh
Anh nói lời yêu thật chân tình
Em vẫn một hai, thẹn nói không.

Việc làm chưa có, có chi chồng
Tuổi đời còn trẻ duyên chưa tính
Để chậm vài năm hãy tính sau
Xin anh cứ nhận em là bạn

Anh vào quân ngũ dài năm tháng
Những lá thư đầu chắp mối thêm
Miền xa ngóng trông dòng tâm sự
Em chẳng hoài công chút hồi âm

Thời gian như thể trời mưa dầm
Ngấm sâu tiềm thức lời chân thật
Len lỏi tim em đến xao lòng
Ngày anh về phép, tay xiết tay…

Thành duyên chồng vợ, bấy tới nay
Cao niên tình cảm vẫn đắm say
Con cháu nay đà yên gia thất
Tình sử tri ôn thấy hay hay.

04.9.2020

TUỔI XUÂN

Xuân đến, xuân đi, người thêm tuổi
Cây đếm thời gian cổ thụ dần
Tuổi già sức yếu như quy luật
Siêng năng tập luyện sức bền lâu

Ngày về vui đùa bên con cháu
Nội gái, nội trai hiếu thảo hiền
Đời người ngắn ngủi trôi nhanh chóng
Xuân đến xuân đi tặng tuổi người.

30.4.2021

GỬI LẠI

Mai mốt tôi về nơi xa lắm
Gởi lại nơi đây chỗ tôi nằm
Mồ hôi nước mắt e còn mặn
Một đỗi đơn côi mấy chục năm

Nếu đời cắt khúc chia từng mảnh
Sẽ thấy buồn vui những tháng ngày
Tôi về trôi theo dòng ký ức
Gửi lại vui buồn chốn xa xăm.

15.5.2021

TRẢ QUÊ CHO EM

Anh về giăng mắt chốn quê
Không một lời yêu chút câu thề
Tháng ngày công việc khô như củi
Không đặng yêu ai dẫu một lần

Mai về quê cũ lòng khoẻ nhẹ
Không vấn vương chi lúc tuổi già
Trả lại quê em còn nguyên đó
Anh chỉ về không, gót chân sờn.

01.6.2021

VẪN CHƯA GIÀ

Về hưu chưa hẳn là già
Sống đời từng trải thật là cao niên
Bon ba khắp nẻo khắp miền
Đá mềm chân cứng oai nghiêm một thời

Đời người ngắn lắm ai ơi!
Mới sinh ra đó, giờ thời tóc sương
Thăng trầm, trôi nổi dặm trường
Giữ danh cho trọng, yêu thương trọn đời

Còn treo nỗi khổ chơi vơi
Đêm chưa tròn giấc, mộng phơi lập lờ
Góc trời mây ủ trăng mờ
Bóng cây hè phố, nắng chờ rọi nghiêng

Hưu rồi vứt bỏ ưu phiền
Vui cùng con cháu như tiên giáng trần
Dẫu mai tuổi tác cao dần
Tâm hồn vẫn trẻ, thêm lần hương xuân.

16.6.2021

NIỀM VUI VÀ NỖI BUỒN

Ngày mai đặng chia tay
Bao vui buồn lẫn lộn
Vui bởi nhiệm vụ tròn
Buồn chia tay đồng đội

Bốn mươi năm sớm tối
Bảy, tám đơn vị rồi
Anh em, hàng trăm bạn
Buồn vui chuyện thường ngày

Ngày mai rồi chia tay
Gửi hồn thơ vào gió
Theo thời gian trôi hoài
Đất trời như co lại

Những tháng ngày từng trải
Khó nhọc cũng qua rồi
Bóng hình tôi ai nhớ
Về với đời thênh thang.

30.6.2021

TÔI ƠI

Mạng nam Tân Sửu niên
Đã năm lần giáp lại
Thấm một đời từng trải
Con cháu cũng đủ đầy

Nhớ lắm thời thơ dại
Cha mẹ phận khổ nghèo
Chị em luôn đùm bọc
Ưu ái được học hành

Trải qua thời chiến tranh
Gia đình nuôi cách mạng
Góp phần lo công tác
Cảnh giới địch đêm ngày

Ngày hoà bình lập lại
Hăng hái việc cày bừa
Thương mẹ cha vất vả
Nắng cháy trưa bám đồng.

Khi lập đời tay không
Xin mẹ cha ra phố
Lăn lộn sống với đời
Bằng sức mình cày xới

Hăng say cùng vươn tới
Chuyển công tác đó đây
Trải qua nhiều đơn vị
Cuốc bẫm sâu từng ngày

Mai đây ngày trở lại
Ký ức bỗng dâng trào
Mang theo nhiều kỷ niệm
Một cuộc đời vinh quang.

08.7.2021

GIA ĐÌNH

VU LAN NHỚ NỘI

(Truyện thơ)

Ngày xưa, thời kỳ chống Pháp
Con trai nội hi sinh, dâu đi bước nữa
Tiếp sau, thời kỳ chống Mỹ
Cháu nội tiếp bước cha làm cách mạng

Những năm tháng kháng chiến, nội đào hầm, giấu nuôi cán bộ
Vợ chồng nghèo, tấm lòng sáng trong, chung thuỷ…
Chồng mất sớm, một mình nuôi con, nuôi cháu
Nội sống thọ, tuổi đời tròn một trăm

Cháu nội Chiến tham gia hoạt động thành
Ngày đi học, làm thợ điện, tối vác súng, vác bom
Địch truy kích, vứt xe bỏ trốn, nội mua xe khác
Sau đó, Chiến thoát ly vào Quân báo…

Tuy ác liệt nhưng nội thương cháu, tìm thăm
Những đêm băng bộ vào Điện Bàn, Duy Xuyên
Kết nối với cơ sở, nội đến thăm cháu Chiến
Có bữa ăn với nội, nội thương Chiến khóc oà!

Năm một chín bảy hai, Chiến hy sinh
Nghe tin dữ, ruột nội đau như cắt, không ăn
"Tội cha con thằng Năm Điền đều hy sinh hết"
Sau ngày giải phóng nội quyết tâm tìm ra mộ Chiến

Mộ Chiến, đơn vị chôn tại làng Chín chủ (Điện Hoà)
Sau quy tập về Nghĩa trang huyện Điện Bàn
Khi nội mất, gia đình đưa mộ Chiến về Hoà Xuân
Nơi chín suối chắc nội vui mừng lắm…

Mùa Vu lan, ngày giỗ nội đến gần, thương nhớ nội
Nội rất mực yêu thương, lo cho con, cháu
Chín mươi tuổi, nội trồng rau, hái bí, đi chợ
Đôi chân nội sạm chai, từng trải

Xa nội, cháu con ai cũng nhớ
Nhìn di ảnh do con vẽ khi nội vừa tắt thở
Lòng con vấn vương, cứ hoài thương tiếc
Hỡi nội ơi! Con kính yêu nội vô vàn.

26.8.2020

NHỚ NGOẠI

Ngoại đã đi xa gần thế kỷ
Vóc dáng gầy, lưng nặng gánh đời
Mái nhà tranh, ao sâu trước ngõ
Cây mít nài, thềm thấp, bậc cao

Những chiều thu, mò cá, mò ngao…
Nhớ ngoại đem cho mớ rạm đồng
Con lại ngồi nhớ lúc chiều đông
Bánh xèo ngoại đúc ngon chi lạ

Quê nghèo, cuộc đời bao vất vả
Thương con hoài, đôi bữa xuống thăm
Thương cháu ngoại, thật thà, cưng lắm
Ngoại mất rồi, Mẹ cứ nhắc luôn

Ngồi buồn nhớ ngoại, lúc chiều buông
Nghĩ về bổn phận là con, cháu
Ơn trọng, nghĩa dày, nhắc bảo nhau
Hiếu đạo, trung can, rạng cơ đồ…

Thương nhớ Bà, Mẹ về thiên cổ
Con ở cõi trần, dạ vấn vương
Nhờ ai để có ngày vui sướng
Ghi ơn cha mẹ, phúc ông bà.

24.8.2020

NHỚ MẸ

Đêm nay nằm nhớ mẹ
Con thương mẹ rất nhiều
Một cuộc đời khổ cực
Tiếc mẹ, nước mắt rưng

Tuổi ấu thơ đòi mẹ
Cứ nũng nịu xin quà
Mẹ khuyên con nhỏ nhẹ
Mẹ thương con nhất nhà

Mẹ đau khổ vì con
Từng đẻ đau mang nặng
Mẹ nuôi con tháng ngày
Con suốt đời ơn mẹ

Ngày xa, mẹ nhớ con
Con hoài mong về mẹ
Tuổi già mẹ ốm đau
Con thuốc thang chăm sóc

Hơn mười năm xa mẹ
Con nhớ mẹ từng ngày
Hồn mẹ luôn bên con
Mẹ cười như chưa mất.

26.8.2021

HÈ VỀ NHỚ CHA

Mộc mạc một chiếc chõng tre
Cha nằm hứng gió trưa hè cùng con
Giờ đây cha khuất núi non
Hàng cây, con ngõ đâu còn bóng quê

Nhớ cha những lúc hè về
Nhớ lời cha dạy, nhớ quê hương mình
Ngôi nhà nặng nghĩa ân tình
Một đời vất vả, công trình máu xương

Hè về một đỗi vấn vương
Đong đầy trong mắt niềm thương cha già
Nhớ xưa những cánh đồng xa
Nghỉ trưa một chút vội ra làm chiều

Hè về rất nhớ cha yêu
Nhớ làn gió mát, cánh diều bay cao
Nhớ nhà, cây cối, bờ ao
Thương cha thương mẹ, ngày nào cũng trông.

0.6.2021

CẢM ĐỘNG BÀI THƠ

HOÀI

Nhìn chị, nhìn anh nước mắt rơi
Ngược cảnh đêm ngày về thăm Út
Bệnh Út nan y song cố gượng
Ai cũng tự tin mong Út mạnh
Riêng Út hiểu mình nước mắt rơi
Hoài cảm cốt xương tình huynh đệ
Nhìn nhau ứa lệ, lệ chan mi
Gánh nặng gia đình em gửi lại
Nặng nghĩa hoài mong ở chị, anh.

Chú Phan Phú Miễn, 04.1993

Chú viết bài thơ lúc quặn đau
Tràn mi, nhắn gửi lại mai sau
Nhờ anh, gửi chị thương yêu giúp
Gánh nặng gia đình hỗ trợ nhau.

28.8.2021

DÌ TÔI NHỚ QUÊ

Nơi phương xa, hoài nhớ về quê mẹ
Cơn gió chiều như lay động lòng ai
Ngần ấy năm, nhiều đêm dài nhớ mẹ
Cứ ngỡ rằng, mẹ còn ở quanh đây

Ngày còn bé, theo trường làng đi học
Cánh đồng dài, mùa lúa trổ đơm bông
Lúc hái củi, sang tận vườn ông Cửu
Còn nhớ như in đến mãi bây giờ

Thời chinh chiến, anh mình đi bộ đội
Cứ nằn nì xin mẹ để thoát ly
Ban Dân y nơi chiến khu hùng vĩ
Gửi tuổi xuân cho rừng núi một thời

Vào trường dược Quân khu Năm ngày ấy
Xa mẹ hiền, nhớ quê cũ mến thương
Đâu giữ mãi cái thì con gái ấy
Ngày theo chồng, xa tít mẹ ơi!

Giờ ngồi đây, cơn gió chiều lất phất
Nhớ về quê, ôi da diết khôn nguôi
Mái nhà xưa chắt chiu nhiều kỷ niệm
Đã bao lần đon đả ghé về thăm

Miền đất quê, nơi ba mẹ yên nằm
Nén hương thơm, bó hoa lan viếng mộ
Mắt nhoè cay như thay lời ước nguyện
Con sẽ về sống bên mẹ, mẹ nghe.

28.8.2020

LÀM CON – LÀM CHA

Làm con rồi sẽ làm cha
Con thời hiếu thảo cha là nêu gương
Cha con một dải can trường
Tu tâm tích đức, lẽ thường đời vinh

Làm cha mới hiểu cha mình
Có con mới hiểu mẹ mình khổ đau
Làm con trước, làm cha sau
Cha con đùm bọc đề cao ân tình

Làm trai thấu hiểu phận mình
Dựng xây tổ ấm, vẹn tình nước non
Mai đây con sẽ sinh con
Phận cha con giữ, dạy con từng giờ

Không còn cái tuổi ấu thơ
Không còn như thuở trông chờ vào cha
Giờ cha ước nguyện tuổi già
Con cháu hạnh phúc, mọi nhà ấm êm.

01.11.2020

HẠT NẮNG ĐỢI XUÂN

Chiều cuối đông còn rơi hạt nắng
Áng mây hồng lặng lẽ lúc hoàng hôn
Bên góc phố, hoa hồng vươn đón Tết
Đàn chim non ríu rít gọi xuân về

Vui biết mấy những ngày về quê mẹ
Nén hương thơm dâng nghĩa trọng ông bà
Căn nhà mới, lòng xuyến xao khó tả
Bên vườn cây đang trổ lộc đơm chồi

Về với quê, lòng vẫn nhớ không thôi
Bởi hồn cốt mẹ cha phương trời ấy
Mãi yên giấc suối ngàn miền cực lạc
Mỗi xuân về, con khắc khỏi chờ mong.

10.01.2020

NHỚ NGÔI NHÀ XƯA

Cả đời tạo lập ngôi nhà
Công cha sức mẹ sau là các con
Ngàn năm kỷ niệm vẫn còn
Ghi ơn cha mẹ sắt son đời đời

Lúc đầu là mái nhà tranh
Dày công vui đắp mới thành nhà xây
Chiến tranh bom nổ nơi đây
Tường hư, mái sập, sửa hai ba lần

Gỗ tạp, mối mọt ăn dần
Thay tôn, lợp ngói đến gần mấy năm
Đắp nền, con cháu cùng làm
Trồng cây ăn quả, mít cam kín vườn

Nơi đây ấp ủ tình thương
Giờ trong dĩ vãng, vấn vương bao điều
Một đời cha mẹ chắt chiu
Gom từng cục đất, chịu nhiều đắng cay

Chôn nhau, cắt rốn tại đây
Nay về quê mẹ, tháng ngày khói hương
Quê nay đẹp phố, đẹp phường
In sâu kỷ niệm, hoài thương ngôi nhà.

29.8.2020

DÂU - CON

Ba mừng có hai dâu
Dâu út và dâu đầu
Hai dâu như con ruột
Ấm êm một mái nhà

Gần gũi với mẹ, cha
Luân phiên nhau vào bếp
Đi chợ và lau nhà
Đều như bản hoà ca

Thương yêu cái mặn mà
Vợ chồng thêm hạnh phúc
Con cháu luôn sum vầy
Mẹ cha hằng mong đợi

Mùa xuân đang dần tới
Mẹ chăm bón vườn hoa
Từng mảnh rau xanh mởn
Niềm vui rộn tiếng ca

Mẹ từng là dâu cả
Tấm gương sáng cho con
Mầm mới là cây non
Cây xanh che bóng mát

Ba còn lo công tác
Cuối tuần mới về nhà
Nhớ phần việc ba nhé
Đặng cả nhà cùng vui.

24.8.2020

VỀ BÊN VƯỜN XƯA

Anh cùng em về bên vườn xưa
Nơi quê mẹ, ta hò hẹn đôi lứa
Ngôi nhà xưa bây giờ không còn nữa
Đổi đồng quê để phố phố lên đời

Xây nhà mới trên vườn quê mong đợi
Nặng ân tình, nặng ơn nghĩa mẹ cha
Bên góc phố, cây khế, xoài đơm quả
Đồng đội ơi! Cây bám rễ vào lòng

Về với quê mình thoả ước chờ mong
Bên anh chị, bên cháu con vẫn trọng
Trăng vẫn nguyên nhìn thấy tỏ chị Hằng
Cơn gió mát dường như còn nguyên vẹn

Ai cũng khen bởi ngôi nhà xinh xắn
Công sức em, anh, thấm đổ từng ngày
Anh em thợ đổ mồ hôi trong ấy
Để anh về ôn lại giấc mơ trưa.

17.02.2021

ANH EM TRAI

Anh em như bát nước đầy
Cùng cha, cùng mẹ tháng ngày cực cơ
Nhớ ngày côi cút ấu thơ
Nội bồng ôm ấp, ngoại chờ mớm cơm

Giữ cho danh tiếng mãi thơm
Mối tình ruột thịt thắm hơn từng ngày
Cho dù trời đất đổi thay
Anh thương, em quý nhắc nhau từng lời

Giờ đây khôn lớn xây đời
Vợ con, nhà cửa ắt thời phải lo
Yêu thương sớm tối dặn dò
Đắng cay nhẫn nhục, giữ cho vẹn toàn

Làm trai lo phận khói nhang
Phụng thờ tiên tổ bảo ban vợ cùng
Hiếu trọng là bổn phận chung
Trước là anh cả, chung cùng có em.

29.5.2021

CHỊ EM DÂU

Hẳn là chị trước em sau
Hữu duyên chung phận làm dâu một nhà
Chị em vốn dĩ thật thà
Dâu hiền phải đặng nhắc ta nhịn nhường

Làm dâu không phải chuyện thường
Phụng sự gia tộc, gia nương vẹn toàn
Sinh con dạy bảo chăm ngoan
Dọn dẹp nhà cửa, lo toan từng ngày

Chị bận thì có em thay
Chợ búa, cơm nước khéo tay nhẹ nhàng
Bố mẹ mực thước đàng hoàng
Trung tâm đoàn kết sẵn sàng sẻ chia

Dẫu rằng sóng gió mai kia
Tình thương mãi giữ như tia nắng hồng
Dòng thơ như trải nỗi lòng
Gia phong êm ấm dõi dòng hiếu trung.

06.6.2021

EM LÀ THỢ MAY

Viết về em người thợ may
Khéo tay cắt vải, đẹp hay dáng người
Đường kim, múi chỉ, nụ cười
Thổi hồn vào áo thêm tươi sắc màu

Nhớ hồi thôn nữ năm nào
Đạp xe ra phố ước ao học nghề
Chưa quen đạp máy senger
Cù cong đường chỉ, vụng về móc khuy

Thoảng trôi mấy độ xuân thì
Trải qua năm tháng, em đi xây đời
Cửa hàng, phố chợ quê ơi!
Đó đây còn nhớ một thời em may

Yêu em từ bữa tới nay
Múi kim, đường chỉ, xây đời ấm êm
Cuộc đời như vải lụa mềm
Công em xây đắp ngày thêm mặn nồng.

20.10.2019

NÓI VỚI CON NGÀY ĐÍNH HÔN

Mừng con trọn lễ đính hôn
Thành duyên chồng vợ sắt son một đời
Lòng ba vui lắm con ơi!
Mong con thấu hiểu một thời âu lo

Vợ chồng như cập bến đò
Không lo chìm nổi, lặn dò chông gai
Đính hôn, ngày cưới còn dài
Xây cho hạnh phúc lâu đài Quỳnh Thi

Con qua cái tuổi xuân thì
Nên duyên chồng vợ ắt ghi trong lòng
Lập đời bao nỗi ước mong
Thêm cha, thêm mẹ tâm trong sáng ngời

Chồng vợ ắt phải giữ lời
Kính yêu cha mẹ một đời khắc sâu
Đạo hiếu, nghĩa trọng nhắc nhau
Gia đình hoà thuận, trước sau vẹn toàn.

28.7.2020

QUÊ HƯƠNG

MUỐI MẶN TÌNH ĐỜI

Dừng chân góc biển Sa Huỳnh
Hỏi cô gái muối nhớ mình hay chăng
Nắng trưa muối chín, hạt căng
Diêm dân phấn khởi thêm hăng ngày mùa

Biển dâng, con sóng nô đùa
Nước no ruộng muối thi đua cùng người
Môi em thấm mặn, hồng tươi
Mặn mà nghề muối, đời cười thêm xinh.

24.7.2019

XUÂN TRƯỜNG SƠN

Xuân đã về trên khắp dãy Trường Sơn
Rừng mãi xanh, bên lưng đồi hoa nở
Chuỗi lan rừng, những đồi mua, sim tím
Người miền cao vui hớn hở từng ngày

Đường Trường Sơn, tiếng ngân vang vọng lại
Vẫn còn in người anh dũng mở đường
Điện quốc gia đã giăng đều các hướng
Đường Hồ Chí Minh nối tiếp đôi miền

Về với rừng bao cảnh đẹp thiên nhiên
Phố núi đông vui, cuộc sống rộn ràng
Ai cũng hiểu bởi nhờ công ơn Đảng
Tiến kịp miền xuôi, trường trạm thêm tầng

Về hội xuân, lòng bỗng thấy lâng lâng
Múa cồng chiêng bên tháp lửa đỏ rần
Lưu kỷ niệm những ngày xuân đáng nhớ
Anh mãi yêu tiếng vang vọng núi rừng.

05.02.2019

VINH DỰ LỚN

Sáng nay về lại Phú Ninh
Mừng sinh nhật Đảng, thắm tình quê hương
Lớp người sinh tử chiến trường
Về đây đoàn tụ, mến thương chúc mừng

Khi xưa chiến thắng lẫy lừng
Xây đài luỹ thép, tưng bừng chiến công
Ngày nay, dân, Đảng một lòng
Xây nông thôn mới vừa xong, dẫn đầu

An ninh trật tự bền lâu
Giữ yên cuộc sống thêm màu sắc xuân
Lập công dâng Đảng tưng bừng
Ngàn hoa tươi thắm, vui mừng đoàn viên

Về đây bao lớp hàn huyên
Ghi công ơn Đảng, lời khuyên ân tình
Trọn đời cống hiến hy sinh
Nhận Huy hiệu Đảng, nhủ mình quyết tâm.

16.01.2020

QUẢNG NAM XUÂN VỀ

Quảng Nam ơi! qua rồi ngày đông giá
Nắng hồng tươi khoe sắc thắm nơi nơi
Phố lên đời, niềm tin yêu phấn khởi
Đón xuân về hoa nở khắp bốn phương

Hội An, Phố cổ đẹp mãi phố phường
Khách muôn nơi hội tụ lúc càng đông
Điện Bàn reo, mùa lúa chín rợp đồng
Đô thị mới dựng xây đang tiến triển

Thăng Bình đó, mở mang dài tuyến biển
Thu hút đầu tư động lực hướng Đông
Tam Kỳ nay, dân với Đảng một lòng
Công, nông, thương, tín đang đà tiến

Núi Thành đây, bao niềm vui khôn xiết
Thu nhập tăng nhờ Trường Hải - Chu Lai
Các huyện tây nam chiến lược lâu dài
Đầu tư lớn cho rừng sâm, rừng quế

Các huyện phía bắc phát huy ưu thế
Thuỷ điện, tài nguyên ổn định nguồn thu
Tất cả đang chuyển mình theo Chính phủ
Vượt thời gian, lấy kiến tạo làm đầu

Nay xuân về, ta phấn khởi tự hào
Yên trật tự vì quê hương đất nước
Có được nay, không quên người đi trước
Hãy góp phần chung sức để dựng xây.

16.10.2019

THƯƠNG LẮM VÙNG CAO

Đang yên, đang ổn làm ăn
Trời giăng bão tố, khó khăn trăm bề
Cuối năm bão dữ tràn về
Tang thương, thiệt hại nặng nề khắp nơi

Đó đây lũ quét tơi bời
Phước Thành, Phước Lộc đồng thời Phước Kim
Lũ dâng, đất sạt nhấn chìm
Giao thông ách tắt, kiếm tìm khó khăn

Nam Trà My, lũ ống băng
Trà Vân sạt lở, Trà Leng đất vùi
Nỗi đau chồng chất ngậm ngùi
Bắc Trà My, cũng đất vùi thương vong

Tập trung chống dịch vừa xong
Thiên tai ập đến, long đong khắp miền
Khó lường được hết thiên nhiên
Mặc dù phòng chống, chính quyền đã khuyên

Di dời dân đến điểm yên
Hỗ trợ lương thực, động viên kịp thời
Cứu hộ, cứu nạn khắp nơi
Giúp dân khắc phục, để đời vững tin

Phát huy truyền thống nghĩa tình
Trái tim cả nước hết mình miền Trung
Vượt qua mưa gió bão bùng
Góp tiền, góp của chung cùng sẻ chia

Mong cho một sớm mai kia
Tai qua nạn khỏi, ấm tia nắng hồng
Xua tan nỗi xót xa lòng
Vùng cao tiến triển ước mong vẹn toàn.

11.4.2020

MÃI NHỚ QUÊ

Tưng bừng nắng thả trên đồng
Nhắn ai cất bước theo chồng ngày xưa
Chiều chiều trời đổ cơn mưa
Hỏi ai còn nhớ đường xưa lối về

Đêm trăng vắt vẻo câu thề
Ngập sâu nỗi nhớ miền quê đượm tình
Quặn lòng, mãi tiếc quê xinh
Thương cha, nhớ mẹ, một mình quạnh hiu

Nhớ quê, nhớ bạn bao điều
Cuộc đời đon đả, bước chiều thời gian
Hỏi mây, mây nỡ giăng ngang
Trời kia thấu hiểu, giúp mang nỗi buồn

Miền xa xôi, nhớ quê luôn
Dạ trông màu mắt, lệ tuôn đêm dài
Đêm thu, ngời sáng sao mai
Miên man nỗi nhớ, nhớ ai hẹn hò.

21.8.2020

THOÁNG QUÊ

Thấm từng giọt đắng cà phê
Nghe tiếng cu gáy dáng quê không nhoà
Bên thềm thiếu nữ chăm hoa
Lăn tăn hạt nắng như là thoáng quê

Quê hương nguồn cội ta về
Tìm nơi cắt rốn, câu thề năm xưa
Tìm nhành tre mượt, hoa dừa
Tìm cơn gió thoảng đung đưa trưa hè

Mắt ai mặn muối cay nhòe
Thấm trong lòng đất câu vè mẹ ru
Trưa hè ve réo vi vu
Nhớ thương giăng nỗi mây mù trời quê

Ánh trăng đùa với sao Khuê
Chớm thu đưa lối ta về tình xưa
Người ơi! Thương mấy cho vừa
Con tim trĩu nặng tình quê đậm đà.

26.6.2021

NHỚ ĐỒNG

Nhớ tuổi thơ chăn trâu
Cùng mẹ cha cày cuốc
Sớm trưa bám cánh đồng
Thắm màu xanh tươi lúa

Dầm mưa bắt cá cua
Ngày mùa vui đon đả
Trưa hè thơm mùi rạ
Chân đất bương theo dèo

Lúa chín níu chân theo
Chẳng nề chi nắng cháy
Hạt lúa mặn mồ hôi
Rơm phơi từng con ngõ

Tuổi thơ như còn đó
Bóng mẹ như trải dài
Thấm tình cha sạm nắng
Trong mắt mình nhoè cay.

26.6.2021

HOA KHẾ

Gió chiều thổi nắng bên thềm
Đong đưa hoa khế, dịu mềm trắng xinh
Từng nhành hoa nhỏ lung linh
Nhớ quê thắm đượm hương tình năm xưa

Nửa hè nắng xé ban trưa
Thẩm xanh màu khế, hồng vừa cánh hoa
Đáng yêu hoa khế vườn nhà
Đơm thành trái ngọt đậm đà tình quê.

03.7.2021

TRÁI TIM VÙNG CAO

Tháng tám vào thu, mùa Covid
Thành thị, miền quê phải cách ly
Khách quan mang đến bao điều khổ
Người vùng cao lay động vô cùng

Nam Trà My thắm nỗi lo chung
Tim lay động, mỗi người quyên góp
Người sắn khoai, bầu bí, dưa cà
Gửi xuống phố sẻ chia mùa dịch

Như góp sức, hai miền chung đích
Phòng chống Covid, yên nước, yên nhà
Tình cảm quê hương như ruột thịt
Nghĩa trọng vùng cao thắm tình người

Mai đây thắng dịch sẽ cười tươi
Miền xuôi, miền ngược cùng chung sức
Quảng Nam - Đà Nẵng lòng son sắt
Kinh tế phục hồi, đất nước vui.

25.8.2020

XUÂN MỚI VÙNG CAO

Đã qua rồi những ngày vất vả
Cảnh bão bùng tang tóc ở khắp nơi
Bao thương đau vùi sâu trong dĩ vãng
Đón xuân về hoa đua nở muôn phương

Cuộc sống hồi sinh, mầm non xanh thắm
Rừng núi âm vang sôi động từng ngày
Nam, Bắc Trà My xây dựng lại
Và Phước Sơn cuộc sống ổn định dần

Đông, Tây, Nam Giang ngày thêm sắc
Đặt niềm tin vào đất nước ngày mai
Dân có Đảng niềm tin yêu vững chãi
Tiếp dựng xây để tiến triển tăng dần

Đón xuân về niềm hân hoan phấn khởi
Nguyện góp sức chung tay xây đời mới
Đời sống ấm no hạnh phúc đong đầy
Là hướng đích chúng ta cùng hướng tới

Em thấy đó, âm vang mùa xuân mới
Tiếng cười reo trên khắp nẻo đường
Làng, nóc đông vui, cờ hoa rực rỡ
Anh sẽ về non cao hưởng mùa xuân.

12.01.2021

NHỚ MÙA THU CŨ

Nhìn lá vàng rơi nhớ mùa thu cũ
Nhớ bóng mẹ già lấm bước đồng xa
Nhớ củ khoai lang vùi thơm tro rạ
Vương nỗi buồn, thương nhớ mãi tình cha…

Nay giữa phố thấy mùa thu lạ
Tìm tuổi thơ bên góc phố, dãy nhà
Chút hương quê thắm màu hoa lá
Qua sáu chục thu rồi, lại nhớ thu.

18.7.2021

ĐỒNG ĐỘI

CÔNG ANH – NGƯỜI LÁI XE CÔNG AN NHÂN DÂN

Rất tự hào người chiến sĩ lái xe
Theo năm tháng vì nhu cầu nhiệm vụ
Đã xác định trước khi vào quân ngũ
Nguyện góp công vì đất nước, quê hương

Người lái xe cũng chiến đấu can trường
Từng trận tuyến biết bao điều gian khó
Phải sẵn sàng cho những chuyến đường xa
Như góp sức lập chiến công thầm lặng

Vì công việc chẳng hề chi mưa nắng
Cả những ngày đêm vượt suối vượt đèo
Trong tâm trí luôn đề cao nhiệm vụ
Để an toàn cho những chuyến xe qua

Vinh quang lắm nghề lái xe cứu hoả
Dễ hy sinh từ những trận tuyến đầu
Diệt giặc lửa, đưa quân vào trận địa
Bất chấp hiểm nguy khi công vụ yêu cầu

Cũng lắm lúc lái xe cùng chiến đấu
Đi tuần tra, đi báo tuyến dẫn đoàn
Đi truy quét, cùng bắt, vây tội phạm
Đưa đón, hậu cần… hăng hái lập công.

29.9.2019

NHỮNG ĐOÁ HỒNG VÌ DÂN

Em là phụ nữ Công an
Trên từng công việc sẵn sàng vì dân
Biết bao trận tuyến xa gần
Có em góp sức, tinh thần thêm hăng

Tham mưu, nghiên cứu miệt mài
Công tác đoàn thể, triển khai phong trào
Điều tra, pháp luật đề cao
Trinh sát, lăn lộn nơi nào cũng kham

Quản giáo, giám sát buồng giam
Hậu cần, đời sống việc làm luôn tay
Thông tin tội phạm tìm ngay
Căn cước, hộ khẩu đôi ngày thì xong

Đăng ký phương tiện, sẵn lòng
Nhiều công việc khác luôn mong vẹn toàn
Tự hào phụ nữ Công an
Vì dân, vì Nước dâng ngàn hoa thơm.

11.10.2019

CẨM KIM
ĐIỂM ĐẾN BÌNH YÊN

Anh cùng em về thăm xã Cẩm Kim
Vùng ngoại ô bên phố cổ dễ tìm
Chiếc cầu sắt đung đưa vang từng nhịp
Nối đôi bờ vươn rộng cuối sông Thu

Anh đưa em đi thăm ngôi trường cũ
Thăm từng mô hình thắp sáng đường quê
Dọc từng thôn văng vẳng những câu thề
Dân chung sức xây bình yên trật tự

Nơi điểm sáng trong phong trào hai giữ
Mỗi góc đường có giám sát an ninh
Có Công an, Quân sự nhiệt tình
Đêm trực gác và tuần tra khắp nẻo

Con lạch nước theo dòng sông trong veo
Một miền quê êm ả rất yên bình
Phong trào toàn dân đảm bảo an ninh
Lưu kỷ niệm một đêm thu anh đến.

22.10.2019

KHẾ NGỌT ĐẦU MÙA

Khế này, khế nghĩa, khế tình
Anh em đồng đội tặng mình năm xưa
Trồng đây mấy độ nắng mưa
Cây chưa cho trái vì chưa làm nhà

Giờ đây đơm trái, đơm hoa
Nhớ ơn người lính Thanh Hà mãi ghi
Lá xanh như thuở xuân thì
Thấm tình đồng chí, khắc ghi từng ngày.

01.02.2020

ĐÊM CHIA TAY

Mai anh về tôi còn đang ở lại
Rồi một mai tôi cũng sẽ trở về
Chỉ một thoáng thời gian lặng lẽ
Hai mùa xuân những kỷ niệm tràn đầy

Trong tiềm thức đôi con tim rung động
Vượt thời gian như đốt lửa từng ngày
Niềm cảm xúc nay người đi kẻ ở
Thôi phải đành để tạm biệt, chia tay

Không hẹn trước về với quê đon đả
Góp sức dựng xây nên tháp nên tầng
Tầm cao mới cho bình yên khởi sắc
Thắm tình yêu trên khắp phố khắp miền

Mai nắng ấm bình minh trên cát biển
Tôi sẽ tìm theo những dấu chân quen
Hãy còn nhớ những tháng ngày đeo đuổi
Anh về rồi, giăng nỗi nhớ trong tôi.

06.5.2020

NGƯỜI LỒNG TIẾNG

Vinh quang nghề lồng tiếng
Người đứng sau hậu đài
Âm thầm mà quý trọng
Ít ai thấy được hình

Chỉ có người trong cuộc
Mới thấu hiểu nội tình
Tiếng động muôn màu ấy
Góp công để xây đời

Cứ làm theo kịch bản
Tính nghệ thuật nâng cao
Làm thành phim, thành kịch
Đạo diễn khen hết lời…

Lồng tiếng như đóng thế
Mãi theo nghiệp suốt đời
Nghề tham mưu cũng vậy
Luôn viết, nói từng vai

Lời văn như thần sắc
Cẩn trọng không để sai
Thăng hoa người đứng trước
Cam phận người hậu đài.

05.8.2020

SAU CÁNH GÀ

Người đứng sau cánh gà
Mẫn cán và quan trọng
Mải mê theo chương trình
Lo âm thanh, ánh sáng

Người đứng sau cánh gà
Nhắc lời cho vai diễn
Kỹ năng người lồng tiếng
Tác phẩm hay tuyệt vời

Người đứng sau cánh gà
Luôn tin tưởng yêu đời
Vẫn lặng thầm hiến dâng
Không màng bao danh lợi

Sau cánh gà nhắn gửi
Hãy trọn nghĩa, vẹn tình
Đừng quên người góp sức
Để sánh cùng thăng hoa.

01.8.2020

VÌ DÂN QUÊN MÌNH

Bão lũ gây nên cảnh xót thương
Dầm mình, đói rét vẫn can trường
Vì dân, vì Nước lòng chẳng ngại
Công an, Quân sự phải lên đường

Nước lũ cuốn trôi, cảnh xót thương
Cảnh chết khóc than, nhà cửa mất
Tìm kiếm ngày đêm vì nghĩa trọng
Cứu nạn, giúp dân chẳng sá chi

Nay Công an xã đã chính quy
Đảng cần dân gọi vượt hiểm nguy
Đêm ngày bám sát nơi trận địa
Trên dưới đều khen tính vũ trang

Vì dân vì nước lo chu toàn
Đảm bảo an ninh điều trước nhất
Đức độ chuyên cần, năng rèn luyện
Gần gũi dân thương, mến trọng người

Nhiệm vụ vinh quang, rộn tiếng cười
Dẫu khó trăm bề nơi ăn, ở…
Quyết chí lập công quên khó nhọc
Hạnh phúc, yên bình đỏ cờ hoa.

14.11.2020

VỀ VỚI CƠ SỞ

Ngày mai anh lên đường
Về địa phương cơ sở
Để chung sức, chung lòng
Vì bình yên cuộc sống

Vinh quang ở phía trước
Phải phấn đấu hiến dâng
Tuổi trẻ hãy góp phần
Vì Nhân dân phục vụ

Anh đã vào quân ngũ
Người chiến sĩ Công an
Nhiệm vụ luôn sẵn sàng
Luôn vì dân vì nước

Như cha anh lên đường
Hàng vạn người xung trận…
Nhớ khi vừa tách tỉnh
Hàng ngàn người về đây

Đồng đội anh hăng hái
Là nữ cũng xung phong
Dù hai vai gánh nặng
Việc nước với việc nhà

Anh thấy em vui cười
Đôi môi còn mọng đỏ
Chắc là em đã tỏ
Để anh sớm lên đường

Hãy cố lên em nhé
Đời mình còn rất dài
Hạnh phúc nào cũng đợi
Công đầu là của em.

03.3.2020

VỀ TAM THÁI

Sáng mai đây em về Tam Thái
Một miền quê rất đỗi kiên cường
Thời chiến chinh là vành đai cách mạng
Khí phách anh hùng rạng rỡ quê hương

Nay phát triển, ta tự hào vui sướng
Lúa đơm bông, cụm công nghiệp theo về
Dân tự chủ giữ an ninh trật tự
Cho Phú Ninh vang vọng mãi câu hò

Nơi đây, Khánh Thịnh, Hoà Bình, Khánh Thọ
Xuân Phú, Trường Mỹ, Phước Lộc hiền hoà
Bao cảnh đẹp của miền quê êm ả
Hồ Phú Ninh in bóng một góc trời

Về Tam Thái bao niềm vui phấn khởi
Mỗi bước chân gửi gắm những niềm tin
Rộn trong tim bao ước nguyện chính mình
Công an xã, giờ chính quy lực lượng

Cùng quyết tâm vì bao niềm tin tưởng
Được dân tin và giúp đỡ tận tình
Em nguyện để dòng mồ hôi thấm đất
Để nơi này in lại dấu chân em.

29.02.2020

CHỈ NGHE TIẾNG XUÂN VỀ

Chỉ nghe tiếng xuân về
Chỉ là nghe anh kể
Em có thấy gì đâu
Sao em thiệt thòi thế

Hoa sân vườn nở trễ
Con đi học chưa về
Em ngờ đâu có biết
Nhờ chồng yêu đỡ đần

Trời cho em số phận
Chỉ nhìn thấy nữa đời
Nhưng tâm em vẫn sáng
Một tình yêu sáng ngời

Hỡi bạn bè tôi ơi
Trải lòng thương nhắn gửi
Những ngày xuân tới gần
Mặt trời hồng trong tôi.

03.2.2021

CÔNG VĂN – GIẤY TỜ

Thân em không dễ sinh ra
Dự thảo, dạo thử đến ba bốn lần
Văn bản thì tính hàng cân
Sáng chiều hai buổi chuyển dần em đi

Văn thư tiếp nhận bóc bì
Đóng dấu xác nhận chuyển đi thi hành
Gần đây điện tử gửi nhanh
Đưa em lên cổng, đỏ xanh từng ngày

Tưởng rằng như vậy là hay
Nhưng văn phòng phẩm xưa rày bội chi
Gửi đi chẳng tốn kém gì
Chi phí bên nhận bay đi rất nhiều.

31.5.2021

NGÀY ĐẦU, NGÀY SAU

Ngày đầu về không khí buồn tênh
Mấy người thích mắt ngỡ tìm quanh
Ngập ngừng chân bước nghe phiền muộn
Chẳng thấy câu chào, liệu có nên?

Tầng cao một đỗi giăng tìm bạn
Được mấy người thân đã sang ngang
Ngày đêm hụp lặn trong thăm thẳm
Núi dãy việc công, biển mênh mông

Tham mưu tổng hợp như con mọn
Sớm sớm chiều chiều tấu trình luôn
Tuyên truyền tin tức nhanh như điện
Khen thưởng thi đua phải làm liền

Điều lệnh, văn thể đều phải trọng
Khánh tiết đề cao tính oai phong
Di tích khu Năm dâng hương khói
Lưu truyền nguồn cội chốn tâm linh…

Giờ đây đoàn kết ai cũng đặng
Nghĩa trọng tình thâm mãi thắm nồng
Miệng nói tay làm lưng chung cật
Vượt cả thời gian, tiếng mãi thơm.

17.6.2021

LÊN VỚI VÙNG CAO

Anh đã lên vùng cao
Nơi đây đang vẫy gọi
Có Nhân dân đón mừng
Cùng chung tay xây dựng

Theo âm vang núi rừng
Rẻo cao miền biên giới
"Ba cùng" với Nhân dân
Vì bình yên cuộc sống

Những cánh tay dang rộng
Bao bọc cả Nóc, Làng
Giúp dân làm căn cước
Cùng dân giữ yên bình

Đêm trắng phòng chống dịch
Đi đến ngõ đến nhà
Chốt chặn giữ địa bàn
Không nề chi gian khổ

Nỗi niềm riêng gửi phố
Gắn chân anh núi đồi
Ước mong ngày đoàn tụ
Hạnh phúc toả muôn nhà.

04.8.2021

TRÂN QUÝ NGƯỜI CÔNG AN NHÂN DÂN

Bảy lăm năm, chiến đấu trưởng thành,
Bảo vệ Đảng, chính quyền cách mạng,
Vì Nhân dân, đất nước anh hùng,
Lập nên bao chiến công lừng lẫy…

Rất trân quý lớp người lính ấy,
Đã ngày đêm chiến đấu trường kỳ,
Khắp non sông, bóng hình chiến sỹ,
Giữ lời thề, không quản ngại hy sinh,

Trong lặng thầm, người trinh sát an ninh,
Rất mưu lược, tinh thông nghiệp vụ,
Cảnh sát, trên thao trường, quân ngũ,
Mãi điều tra, chiến đấu từng giờ.

Công các anh, đất trời hoa nở,
Đem mùa xuân đếp khắp mọi miền,
Cho quê hương, đất nước bình yên,
Cho Nhân dân an lành, hạnh phúc.

Vinh dự lắm, sắc màu trang phục,
Mang trên người, sứ mệnh, niềm tin,
Anh dũng, tự hào đức hy sinh,
Nguyện cống hiến vì dân, vì Nước.

Gian lao vẫn còn ngay phía trước,
Nhiệm vụ đặt ra lúc càng nhiều,
Có lòng dân giúp đỡ, tin yêu,
Càng trân quý người Công an cách mệnh.

18.8.2020

TIỄN ANH ĐI XA

(Thương tiếc anh Bùi Võ Quảng)

Anh vội vã đi xa
Hàng trăm người đưa tiễn
Những bước chân ngập ngừng
Chứa chan niềm thương tiếc

Mắt cay, lòng tiễn biệt
Người anh từng chung lòng
Về Phú Ninh thuở trước
Góp sức dựng xây đời

Tuổi xuân đang phơi phới
Anh bỏ lại giữa đời
Đi về miền xa vắng
Vùi sâu theo tháng ngày

Chia tay anh ngày ấy
Mãi lăn lộn với nghề
Nay chia tay lần cuối
Mong hồn anh thoát về.

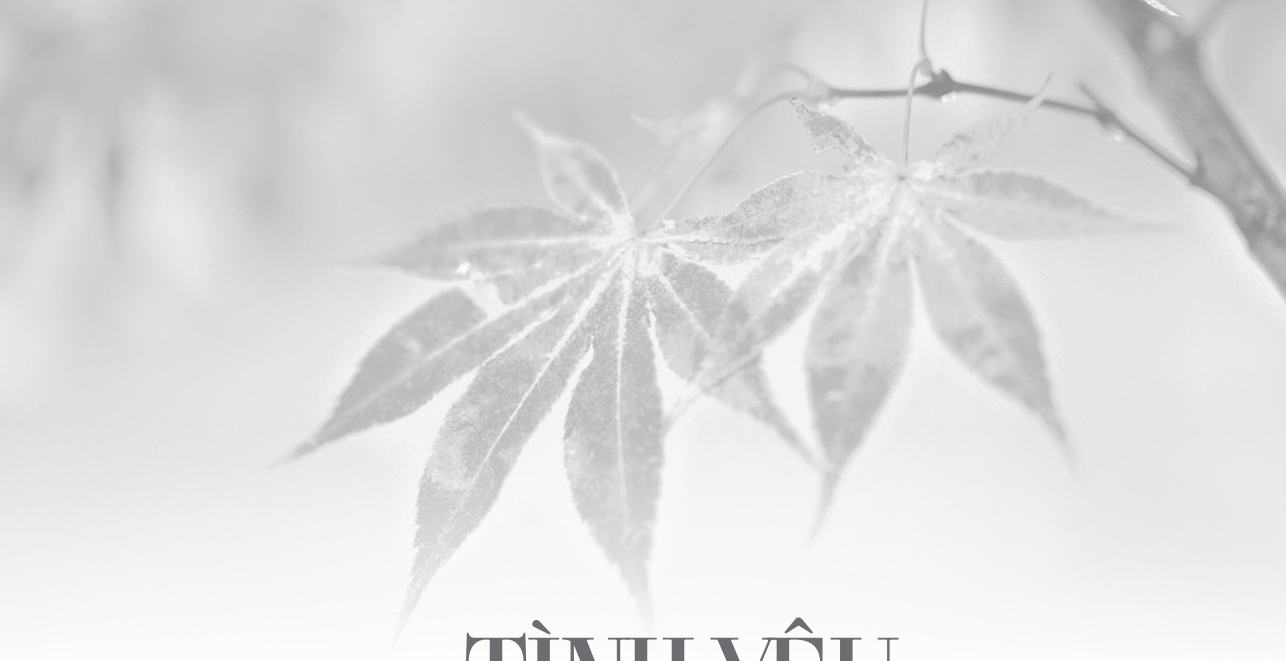
15.8.2021

MÃI NHỚ

Đầu đông, thổn thức, nhớ công anh
Sánh bước bên nhau, giấc mộng thành
Dốc sức, đua tài, thiên hạ tỏ
Dồn công, trí lực, tiếng thơm lành

Xa rồi, mới thấy lòng lưu luyến
Mãi nhớ, lòng trông đến ngậm ngùi
Chiếc lá co mình, cơn gió thoảng
Mưa buồn, lay động, thức thâu canh.

08.10.2019

TÌNH YÊU, CUỘC SỐNG

COI CHỪNG CÓ SÂU

Mịn màng, trắng trẻo, đỏ au au
Chín mọng, thơm lừng quyến rũ cao
Nếu chỉ nhìn ngoài không thấy bệnh
Moi ra mới thấy có sâu vào

Bề ngoài trông vẻ như quan trọng
Tướng mạo oai phong dáng trời sao
Đức tốt tài năng đâu dễ thấy
Coi chừng úng thủng bởi vì sâu.

09.6.2021

NGƯỜI THỢ XÂY

Giữa trưa hè nắng cháy
Mồi hôi anh đổ ròng
Thấm trong từng viên gạch
Chất phụ gia nghĩa tình

Có ngôi nhà xinh xinh
Biết công ơn người thợ
Xây thẳng tắp từng hàng
Tô tường bằng như thước

Vuông vức từ sau trước
Cạnh góc sắc sảo chành
Chỉ phò thêm xinh đẹp
Bởi tâm đức một nghề

Vinh quang người thợ nề
Xây tầng cao tầng thấp
Thắm nghĩa tình nặng sâu
Vững chãi những công trình

Chủ nhà mãi tôn vinh
Người thợ xây làm tổ
Trong mái ấm gia đình
Công các anh luôn nhớ.

17.5.2019

TÌM EM NGƯỜI CON GÁI Ê ĐÊ

Tung cao đôi cánh lên nguồn
Tìm cô gái ấy mây buông lưng đèo
Dõi theo từng dãy thông reo
Xa xôi mấy dặm đồi theo ngút ngàn

Nhớ cô cõng nắng mang gùi
Có Đam Tri đứng bùi ngùi vấn vương
Nhớ Hơ bia Thanh lên nương
Trong veo ngọn nắng yêu thương tháng ngày

Anh lên từ bữa đến rày
Tìm em chưa gặp, buồn quay gót về
Đêm nay gởi ánh trăng quê
Tặng em gái đẹp Ê Đê hôm nào.

23.7.2019

PV. COMBANK ĐIỂM ĐẾN – NIỀM TIN

Chiều nay anh đến tìm em
Hỏi thăm lãi suất để đem gửi tiền
Dáng xinh, em khẽ cười duyên
Cử chỉ niềm nở, mắt huyền đắm yêu

Khách hàng càng lúc càng nhiều
Mọi người túm tím những điều đáng khen
Chào hỏi như đã luyện rèn
Tỉ mỉ hướng dẫn, đang xen chuyện trò

PV Combank điểm đến khỏi lo
Tiền vay, tiền gửi luôn cho an toàn
Phương châm phục vụ khách hàng
Tận tình, chu đáo, dân càng vững tin.

15.10.2019

EM VÀ BIỂN

Ước chi em là biển
Để đời anh mênh mông
Ước chi em là sóng
Vỗ về anh mỗi ngày

Biển cứ xa vô tận
Anh mãi choàng đôi tay
Sóng mãi đùa chim én
Nơi bờ xa anh chờ

Biển đầu xuân vẫn xanh
Sóng lăn tăn tắm nắng
Dẫu bến bờ mãi đợi
Những chú còng khát khô

Về Hội An ngắm biển
Như nhìn em ngày đầu
Hai ta mãi yêu nhau
Tình hoà vào biển rộng.

01.12.2019

BIDA - HOÀ

Mời em cùng đánh bida
Thoa lơ đều đặn, đề ba cơ đầu
Giò gà, mắt kiến, kế nhau
Ép phê thuận nghịch trước sau nhịp nhàng

Rề trô - ba trái thẳng hàng
Cu lê, sơn, cúp sẵn sàng gom bi
Ken, nhê, gặp lúc tức thì
A ban, mác xế, xóc ty cũng từng

Em ơi! Hãy chớ vội mừng
Đùn cơ, bi trượt, chẳng ưng tý nào
Chơi bi phải mạnh mẽ vào
Giữ cho cơ khoẻ, phong trào lên cao

Bida là dạng thể thao
Thật là trí tuệ, mời vào đọ cơ
Nơi đây Hoà rất mong chờ
Phục vụ cơ thủ, ước mơ thành tài.

25.12.2019

YÊU SƯA

Yêu biết mấy mãi chờ em một thuở
Độ cuối xuân rồi, em mới trở về
Ven dãy phố, ven dòng sông thương nhớ
Sưa đổ vàng, nồng thắm những mùa yêu

Thì con gái, sưa nõn nà thuỳ mị
Nỡ yêu sưa mà nung nỗi đợi chờ
Nặng tình, sưa thả lòng trong nớ
Ai cũng yêu sưa mà chẳng nuông chiều

Mùa đông giá, thân sưa gầy xơ xác
Lá cũng cho đi, rơi rụng mấy từng
Thân ấp ủ cho cuối mùa xuân mới
Để được yêu đắm đuối những mùa sưa

Tam Kỳ ơi! Rộn ràng mùa sưa nở
Như đón chào bao hẹn ước tương lai
Lá chen hoa, sưa trải mình trong nắng
Mấy chục năm rồi, yêu mãi sưa ơi!

16.02.2020

GIỌT ĐẮNG

Một giọt đắng trong đời
Lúc buồn như sôi lại
Những tháng ngày từng trải
Trên hội nghị luận bàn

Tôi trình bày dõng dạc
Những quan điểm rõ ràng
Con người là cái gốc
Không đổ lỗi mô hình

Nhưng có kẻ bực mình
Sao lại nói riêng khác
Trên dưới phải một lòng
Phải nói theo cho rõ

Nhờ đèn trời soi tỏ
Trên kết luận rõ ràng
Duy trì mô hình trước
Luật hoá đến bây chừ

Quả là chuyện thật hư
Cố làm cho bõ ghét
Nghiến răng, tay chỉ mặt
Miệt thị giữa công đường

Thế vẫn làm nghinh tướng
Đức độ chẳng trọng dùng
Thấm dần từng giọt đắng
Lòng quặn đau tháng ngày.

28.7.2020

HỘI CHIỀU XUÂN (2)

Phượng vĩ trường xưa lưu kỷ niệm
Yến lượn chiều đông báo xuân về
Hồng đào hương sắc thơm ngày hội
Mai nở niềm vui đến ngập tràn

Thanh thản mong đời luôn viên mãn
Ký ức trào dâng những tháng ngày
Tuyết lặng trời trong hằng mong đợi
Hồng thắm sắc xuân hướng tương lai

Ngân nga tiếng nhạc lưu vọng mãi
Liên hồi vọng lại tiếng chuông xa
Phượng vĩ muôn thuở tình cao cả
Minh mẫn tịnh tâm chớm tuổi già

Nghĩa trọng lời ca thêm rộn rã
Nguyên tình bạn hữu đặng hàn huyên
Bá đạo chiều xuân xây ước nguyện
Thảo hiền con cháu mãi noi gương

Chi họ sum vầy niềm vui sướng
Thành thật chan hoà ai cũng thương
Hải triều trào dâng tăng sức sống
Hà giang dào dạt thắm tình sông

Ngân nga tiếng nhạc thoả chờ mong
Thứ năm hội ngộ vui ca hát
Giao lưu nhảy múa sắc thêm tươi
Mãi mãi đẹp xinh Hội chiều xuân.

(chữ đầu câu là tên các anh chị trong Hội)

26.01.2021

THÂN TRE

Thanh tao hướng thẳng lên trời
Gốc ôm níu chặt, rễ thời đan xen
Trống ruột mà sức vẫn hăng
Dẻo dai, cứng cáp, gió căng không sờn

Lớp lang chẳng tính thiệt hơn
Dựa nhau chống chọi những cơn bão bùng
Nắng mưa tre vẫn ung dung
Toả râm bóng mát, đẹp vùng miền quê

Dọc theo những lối em về
Đung đưa sợi nhớ, trăng thề treo ngang
Thu sang tre thả lá vàng
Gợi ai còn nhớ đường làng năm xưa

Tre già măng mọc kịp chưa
Trước sau, trên dưới cho vừa lòng nhau
Nhìn tre ý toả sắc màu
Đoàn kết, sức mạnh để mau vẹn toàn.

15.8.2020

ÁNH MẮT NHÌN SAU

Đời cho đôi mắt để nhìn
Thật xa, thấu đáo, chí tình, sáng trong
Mắt là cửa sổ tấm lòng
Lúc yêu, lúc giận, lúc vòng nhìn sau

Trần gian chìm nổi muôn màu
Hằn trong đáy mắt, lặn sâu dòng đời
Mắt cho trí não nên lời
Giải điều khuyết tất, biết thời hư nên

Mắt nhìn quá khứ không quên
Phải cho sáng suốt, đặt lên hàng đầu
Phải là thấu đáo trước sau
Chớ nên phiến diện, thuận mau một chiều

Trọng hơn ánh mắt nhìn sau
Hướng xa, trông rộng, thấm câu vẹn toàn
Tránh nhìn mặt nổi, chủ quan
Biết nhìn toàn diện, ta càng vững tin

Nhìn quanh, phải tự nhìn mình
Đặt trong xử sự chí tình bạn ơi!
Trời cho đôi mắt nhìn đời
Từ trong ánh mắt nói lời yêu thương.

08.8.2020

YÊU HOA HỒNG

Em mãi yêu hoa hồng
Dày công trồng chăm bón
Cắt tỉa, bắt sâu rầy
Tưới cây ngày hai buổi

Cây đơm hoa từng lứa
Toả hương thơm ngát trời
Mong góp đẹp cho đời
Sắc màu thêm rực rỡ

Cành hoa lưu nỗi nhớ
Dẫu hoa nở lại tàn
Những cánh hoa vươn dài
Chờ đến ngày khoe sắc

Hoa tươi như ánh mắt
Yêu hoa là yêu đời
Đêm về, ngày mai đến
Hồng hoa rộ sân vườn

Hoa hồng mãi toả hương
Nâng niu từng cành nhỏ
Gửi tình yêu vào đó
Hoa hồng là em yêu.

30.8.2020

NHÀ THƠ BỊ RẦY OAN

Ngồi buồn nhớ chuyện ngày xưa
Quan nghe mây gió, la bừa nhà thơ
Cho rằng thơ thẩn, thẫn thờ
Đặt thơ nói chữ, bâng quơ chuyện đời

Làm thơ chẳng dễ quan ơi!
Lặng trong ướt đẫm, mưa rơi nỗi lòng
Lắm khi ngày lại đêm trông
Gạn trong tiềm thức, viết không nên lời

Ngày làm tất bật chẳng chơi
Đêm nằm suy nghĩ ý thời nên thơ
Tội em! Chớ vội nghi ngờ
Nỡ nghe ong bướm, trách hờ, rầy oan

Thơ đăng, phép tắc đàng hoàng
Như dòng tâm sự, thế gian tỏ bày
Yêu thơ, nhắn gởi điều hay
Mắc chi quan lớn, oan rầy nhà thơ.

21.8.2020

HẸN EM MÙA HOA CẢI

Thu về, anh xin lần lỡ hẹn
Mùa Covid không nỡ bước đường xa
Tin khẩn, lòng nôn nao khó tả
Biết bao giờ hết dịch, hết trông

Đầu tuyến chốt, bao người năng động
Dốc con tim, trí óc lần tìm
Nơi cách ly, khoanh vùng, xét nghiệm
Rộn tin vui ca mắc giảm dần…

Nhớ như in mùa hoa cải tràn sân
Như khoe sắc tinh khôi, vàng nhớ
Giờ xa, nơi hai đầu cách trở
Hẹn lúc về anh rước em sang

Các anh, nơi tuyến đầu canh gác
Bao đêm ngày chung sức lập công
Đã qua những ngày dài, tháng rộng
Vì bình yên, hạnh phúc Nhân dân

Hẹn em mùa hoa cải đến gần
Ngày chiến thắng, mừng vui đoàn tụ
Kể em nghe chuyện đêm dài quên ngủ
Chút nữa thôi! Ráng đợi anh về.

17.8.2020

TRỨNG HỐI VỊT ĐẺ

Hẳn là vịt trước trứng sau
Trứng ưng đẻ sớm để mau ra đời
Vịt mang bầu trứng thảnh thơi
Lớp lang chi chít, cõng nơi lưng mình

Nhớ xưa chăn vịt bên đình
Nửa đêm quần vịt, động mình trứng sa
Trứng sà ắt hối đẻ ra
Chuyện vui con vịt ngẫm ra sự đời.

06.5.2021

ĐỘT BIẾN

Trên đời lắm chuyện khác thường
Cho rằng đột biến, thương trường thích chơi
Lan kia biến thể một thời
Kẻ vương lao lý, phận đời bất an

Tiền nhân sách dạy rõ ràng
Làm người đức độ ắt càng trọng hơn
Dù cho biển cạn, núi sờn
Thuỷ chung một dạ, keo sơn kiếp người.

08.5.2021

NGƯỜI DỌN PHỐ

Trời cao, những ánh sao băng
Lao công dọn phố vẫn hăng đêm ngày
Đường dài, ngõ vắng có hay
Những người lặng lẽ, sương cài lạnh môi

Mưu sinh cuộc sống đành thôi
Cùng thêm trân quý để rồi thăng hoa
Nhớ người dọn phố đêm qua
Cùng chống Covid, góp hoa xây đời.

09.5.2021

NHỔ NHẦM

Ngồi nhà nhớ chuyện vu vơ
Có người bạn kể lúc nhờ nhổ răng
Bề ngoài trắng trẻo, sáng men
Bên trong viêm tủy, nhức ăn không đành

Vì đau nên muốn nhổ nhanh
Gây tê, nhổ lộn cái anh răng lành
Thật là toá hoả mây xanh
Tốt điên chi nhổ, ngậm đành răng hư.

15.5.2021

ĐẬU HỦ

Hôm qua hứng bóng chiều quê
Nghe lời rao khẽ bên tê ven đường
Nhớ xưa thuở bé đến trường
Ăn tô đậu hũ ngọt đường thơm ngon

Giờ xa, bóng mẹ vẫn còn
Nắng thiu đồng lúa, giăng con mắt chờ
Chân theo quấn quýt tuổi thơ
Nhớ tô đậu hũ đến giờ còn vương

Ngày xưa bám ruộng, bám nương
Sớm trưa mưa nắng, dầm sương dãi dầu
Xa cô gánh đậu từ lâu
Nhớ về quê cũ, còn đâu ngày mùa.

30.5.2021

THƯỚC ĐO

Đo đường đi, nhìn về điểm đích
Đo lòng người, nghĩa cử sâu xa
Đo tài năng, sản phẩm làm ra
Đo thuỷ chung không là ngon ngọt…

Ai đã qua quãng đời gần trót
Ngậm đắng cay bởi gì đã trải
Chuyến đò ngang trôi nổi bập bềnh
Xây hạnh phúc tháng ngày rong đuổi

Nhìn hướng đích chỉ còn mấy chốc
Những sân si cũng đã lột trần
Ta vui mừng không phải chậm chân
Cùng con cháu xây đời viên mãn.

05.6.2021

DÀI TAY

Về rồi còn gởi lại tay
Bảo ban công việc hằng ngày ra sao
Những kia vị trí thế nào
Quan tâm cất nhắc sớm vào chân quan

Chuyện đời tường tỏ rõ ràng
Chim trời cá biển nhân gian đã từng
Cờ giăng, thế biến vô chừng
Nghiêng tượng, sỹ nghĩnh, tướng khừng ngai ngoa

Đời người một cõi ta bà
Tài năng đức độ mới là đáng ghi
Tránh xa những thói sân si
Giữ cho chữ tín, đường đi còn dài.

14.6.2021

NGẪM NGHĨ

Nhìn trời gió thoảng mây bay
Nhìn quanh những chuyện dở hay hằng ngày
Nhất thân nhì thế đó đây
Có lưng để tựa, có cây dây bò

Kém tài, kém sắc chẳng lo
Việc công chẳng đặng, cút cò như nhau
Lá xanh rồi cũng phai màu
Giữ cây cho thẳng thanh cao giữa đời

Đơn côi một cõi chơi vơi
Mênh mông uốn lượn một thời chênh vênh
Tâm trong ắt được đáp đền
Đức tài nhẫn nhịn ghi nên sử vàng.

10.6.2021

NHẦM TƯỞNG

Tưởng ngon lắm kẻ xin về
Làm không ra nhẽ, ê chề quanh năm
Đó đây to nhỏ tiếng tăm
Việc công khuất tất, oái ăm một thời

Vàng sa một dãy chơi vơi
Người không lao động, muốn đời phất cao
Ngày đêm đất vọng, núi trào
Đau thương chết chóc cuốn vào hố sâu

Miền quê xanh ngắt một màu
Xây nông thôn mới dẫn đầu miền Trung
Quê hương rất đỗi anh hùng
Chung tay xây dựng dân cùng hăng say

Về đây ắt phải ra tay
Lăn lộn công việc đêm ngày vì dân
Đề cao nghị lực, tinh thần
Chăm lo việc Nước, dân gần, dân thương.

17.6.2021

HỚ HÊNH

Ngồi buồn nhớ chuyện hớ hênh
Hồi trước tôi có đứng bên ông trời
Tung hô lý lẽ lắm lời
Thần dân yếu thế ắt thời phải theo

Vì ai đặng nói dễ èo
Chẳng theo quy định, kỳ kèo một hai
Tâm đức quý trọng lâu dài
Trời con đâu phải giữ ngai vàng hoài.

03.6.2021

KHẢO QUAN

Nhớ một ngày tháng tám
Quan lại có lệnh đòi
Lên giải trình cơ sự
Văn võ đã chỉnh tề

Tổng quan ngồi kệ nệ
Sao tuyển chọn dễ dàng
Không sao giữ giấy tờ…
Chuyện hai mươi năm trước

Tôi trình bày mực thước
Do yêu cầu các quan
Tuyển vào lo cơm nước
Chỉ quét dọn trong triều

Giờ thấu hiểu một điều
Khảo quan nhằm hàm ý
Để dằn mặt trong cung
Tổng quan nhiều chước quỷ

Một đời quan ngắn ngủi
Mãn chức ắc phải về
Chuyện buồn vui nay kể
Một đời quan ê chề.

20.7.2021

QUAN SỬ KIỆN QUAN

Nực cười quan đi kiện
Tâu thấu tận triều đình
Cả tin nghe như thật
Hướng dẫn viết đơn trình

Chuyện xưa nay mới kể
Lệnh đòi về tới dinh
Sau hai năm giã biệt
Mang theo cặp giải trình

Sự thật càng sáng tỏ
Tư liệu còn rõ ràng
Có dân làm nhân chứng
Vô ơn, quan kiện càng

Đáng đời ông quan huyện
Trình độ kém i tờ
Tưởng rằng hại người được
Ai dè hoạ vào thân

May mà trời có mắt
Chỉ trích quan vu oan
Bị đơn đòi kiện ngược
Yêu cầu chuyển điều tra

Chuyện xưa nay còn ức
Quan chẳng ngự ngai vàng
Hạ quan qua đôi nẻo
Tiếng đời còn vang theo.

28.7.2020

ĐÔNG Á BANK – ĐỒNG HÀNH TIN TƯỞNG

Cần tiền nhờ đến ngân hàng
Tuỳ theo hạn mức, sẵn sàng cho vay
Đông Á tin tưởng lâu nay
Người đem tiền gửi càng ngày càng đông

Nhân viên vui vẻ trải lòng
Nhanh chóng giải quyết, khỏi trông, khỏi chờ
Ân cần tiếp đón từng giờ
Giải ngân, tín dụng, hồ sơ rõ ràng

Nhiều người toại nguyện ước mơ
Vay tiền làm vốn bây giờ phất lên
Gia đình cơ nghiệp lập nên
Trả vốn, trả lãi ghi tên bảng vàng

Người đem tiền gửi ngân hàng
Không lo gìn giữ, lãi càng nhiều thêm
Khách hàng yên phận ngày đêm
Đến kỳ, đến hạn, lãi đem cộng dồn

Từ thành thị đến nông thôn
Đông Á tin cậy bảo tồn tương lai
Đông Á người bạn lâu dài
Đồng hành tin tưởng xây đài vinh quang.

09.9.2020

ĐIỀU TRA LẠI

Sự đời án tại hồ sơ
Ganh ăn ghét ở nên nhờ kiện nhau
Lệnh điều về sở thật mau
Tưởng rằng yên phận, đơn tâu tới trời

Chuyển đơn kẻ ác hại đời
Lừa thầy phản bạn một thời nhởn nhơ
Khảo tra sau trước ai ngờ
Chỉ là cản mũi để trơ một kỳ

Chỉ do những kẻ sân si
Dựng đơn để kiện chỉ vì hại nhau
Sự thật muôn sắc muôn màu
Phúc tra cũng vậy, trắng phau chẳng sờn.

23.02.2021

MƠ YÊU

Đêm qua thả giấc mơ sương
Gặp cô em gái ấy dễ thương quá chừng
Giọng em khe khẽ ngập ngừng
Dáng xinh như đã gặp từng đâu đây

Hồn nhiên đôi mắt đong đầy
Chia tay không đặng như lay lay lòng
Hỏi ra em vội lấy chồng
Thả trần dạo phố, phiêu bồng chút thôi

Mắc chi anh lại bồi hồi
Mắc chi em thẹn đôi môi thẫn thờ
Chỉ nhìn một chút nên thơ
Rửa khô đôi mắt giấc mơ tan rồi

Chỉ là mộng mị qua thôi
Để quên cô gái trên đồi mơ yêu
Ước gì chiều lại chiều chiều
Cùng cô gái ấy đôi điều sương sương.

17.9.2020

NHỚ XƯA

Nhớ hoài cô thôn nữ
Chiều gánh nước bên đường
Hái củi, rau đầu ngõ
Áo hoa cà xinh xinh

Nhớ ngày anh thấm thính
Nhỏ to chuyện duyên tình
Em thẹn thùng chưa đáp
Trong đêm dài nên thơ

Nhớ như anh còn nợ
Bao lời hứa chưa tròn
Em làm dâu cha mẹ
May vá tinh một nghề

Nhớ về cánh đồng quê
Nối hai mùa mưa nắng
Đôi chân em bám phèn
Lúa đồng xa nặng gánh

Nhớ lúc con nóng lạnh
Em côi cút một mình
Lo thuốc thang từng đứa
Tình mẹ con ấm nồng

Nhớ anh lo việc công
Cha mẹ đau em giúp
Phụng thờ lo chu toàn
Xây đời con hạnh phúc…

Nhớ rất nhiều nỗi nhớ
Tiếng lòng em thầm thì
Vẫn trọn đời chung thuỷ
Mãi mãi là bên em.

08.7.2021

MÃI YÊU

Anh đã yêu một lần rồi yêu mãi
Chỉ một lần thôi, hò hẹn đến chừ
Dẫu biển cứ bồng bềnh con sóng dữ
Tình vẫn say men chân chất đậm đà

Đời sướng khổ chỉ có mình ta biết
Đêm cứ dài theo giấc mộng nông sâu
Thời gian trôi như sông dài biển rộng
Để ta hoài trong thương nhớ mênh mông

Em vẫn xinh tươi như thì con gái
Dẫu mái đầu trắng bởi lo âu
Dẫu cái nghèo đeo hoài theo số phận
Ta mãi yêu, yêu tận bến đời.

01.01.2021

CHUYỂN MÙA

Cuối đông trời lại chuyển mùa
Mưa giăng, giá rét, gió lùa lòng tôi
Sắp xuân xao xuyến bồi hồi
Thêm niềm tin tưởng, đắp bồi con tim

Hè sang nắng gắt ve tìm
Râm rang réo gọi nỗi niềm vang xa
Chiều thu rộn rã lá già
Phiền người dọn phố lặng qua tháng ngày

Bốn mùa hiện hữu xưa rày
Chịu mưa, chịu nắng chẳng lay nỗi lòng
Một đời lận đận long đong
Dẫu trời biến đổi, tâm trong chí bền.

26.01.2021

THẾ CỜ KHÓ

Cờ người, thế chơi căng từng nước
Đã có đôi lần nhắm phố xưa
Trung du tính đến nhưng là phụ
Tây hồ cần trước phải tiến ngay

Tiến lùi chẳng qua là kế sách
Trống chỗ kịp thay những con cờ
Ẩn ý thâm sâu ai cũng tỏ
Tiếng đồn to nhỏ khắp nơi nơi

Giữ cho đức trọng, lòng trong sáng
Phấn đấu vượt qua những thác ghềnh
Ác ý sân si, trời khắc trả
Không tham vọng lớn, sống bền lâu.

24.6.2021

QUA MIỀN SÔNG TIÊN

Gió thu nhẹ toả miền sông Tiên
Thoảng đưa hương đến chốn Lộc Yên
Lân la chân bước Tiên Kỳ phố
Tìm em phương ấy, lòng cứ vương

Đồng lúa bậc thang, cảnh miệt vườn
Đá chông chênh đá, hồn tơ tưởng
Nước ngược trôi nhớ nàng tiên nữ
Xa vắng em rồi, nhớ nhớ thương

Đời trai sương gió chốn tha hương
Tình anh trôi dạt nơi cố hương
Mai đây, mốt nọ anh về biển
Ước có em cùng theo gió sương.

01.8.2021

HỒN TRẦN

Quẩn quơ như thể hồn trần
Lạt như nước ốc, không thần, không tiên
Buộc lời gây ức, gây phiền
Oan gây nông nỗi đổ điên cho đời

Dưới tầng thừa dạ tôi ơi!
Trước đây một thuở dư lời bẩm vâng
Trời cao ở mấy cho gần
Cuốn theo chiều gió, lột trần hồn ai.

29.7.2021

CHUYỆN QUAN

Thương quan, trải chiếu quan nằm
Trọng quan, mời nước, mời tăm hằng ngày
Quan ưng tâu bẩm thật hay
Quan ưng ngon ngọt đó đây cũng từng

Ngày xưa còn để tai ương
Ngày nay bắt chước, không thương mới là
"Nhà giàu yêu kẻ thật thà,
Nhà quan yêu kẻ vào ra nịnh thần".

29.7.2021

MẮT YÊU

Đôi mắt em màu biển
Nhìn cuộc đời sáng trong
Mắt em xanh như ngọc
Gửi tình yêu vào đời

Ánh mắt em rong chơi
Nơi cùng trời cuối đất
Khắc ghi muôn bóng hình
Lung linh trong ký ức

Hồn mắt em là thực
Sâu thẳm đến vô cùng
Anh nhìn vào mắt ấy
Có bóng anh tươi cười.

05.8.2019

VỀ THĂM LÀNG LỤA

Sáng nay anh về thăm làng lụa
Nắng thả đong đưa óng ánh vàng
Ngang đầu ngõ, em khoe mình duyên dáng
Lồng đen chong lưu luyến khách muôn phương

Bên vườn cũ, hoa chờ giăng hai lối
Vắng bóng ai, để lại dấu chân người
Ghi vào lá mấy dòng thư viết vội
Mai lại về còn nhớ chỗ để quên

Chia tay em, mắt môi cười nhung nhớ
Mấy sợi tơ vương vấn lụa làng
Ngày tái ngộ chẳng đôi lời hẹn trước
Hễ còn tơ, còn lụa ắt anh sang.

08.8.2019

AN TOÀN GIAO THÔNG

Đất nước bình yên, quê hương đẹp
Đường phố làng quê mãi rộn ràng
Giao thông đông đúc nhiều phương tiện
Cẩn trọng khi đi đúng độ, làn

Ô tô xe máy đều tuân thủ
Điều khiển xe theo tín hiệu đèn
Nhắc nhở cùng nhau lo gìn giữ
An toàn tính mạng phải đề cao.

20.02.2019

CHUNG TAY VÌ BÌNH YÊN

Quê hương khởi sắc đang phát triển
Đất nước đổi thay đến từng ngày
Chung tay giữ gìn yên trật tự
Ra sức dựng xây mạnh phong trào

Chấp hành pháp luật ai cũng đặng
Cảnh giác phòng gian chống ác tà
Yên nhà, yên nước thêm hạnh phúc
Thế trận toàn dân khắp khắp miền.

20.02.2019

SỨC MẠNH TỪ DÂN

Nhân dân trăm mắt nghìn tay
Là nguồn sức mạnh xây đài vinh quang
An ninh trật tự vững vàng
Phong trào quần chúng sẵn sàng khắp nơi

Cảnh giác là bủa lưới trời
Phòng, chống tội phạm ắt thời đề cao
Đó đây đẩy mạnh phong trào
Tự phòng tự quản lúc nào cũng nên

Công trình lịch sử khắc tên
Ghi ơn nghĩa trọng đáp đền sức dân
An ninh trật tự xa gần
Chung tay gìn giữ tinh thần thêm hăng.

01.9.2019

TRẢ LẠI THỜI GIAN

Tôi cõng thời gian đi lanh quanh
Nghị lực con tim vẽ những tranh
Thấm lòng vào đất, chân không mỏi
Trả lại thời gian, chẳng để dành

Lặng nghe trong quãng thời gian ấy
Nhắc kẻ sân si, đố kỵ đời
Uy tín không mua bằng tiền bạc
Theo bóng thời gian - nhân chứng vàng.

08.8.2021

VÙNG CAO VÀO HỘI

Anh cùng em về vùng cao đất Quảng
Giữa tháng năm, từng hạt nắng lung linh
Cờ Đảng tung bay trên khắp Bản, Mường
Mùa đại hội, vững niềm tin theo Đảng

Em thấy đó, những vùng cao tươi sáng
Rừng thêm xanh, đất thấm đượm tình người
Đường rộng mở, tăng thêm nhiều trường, trạm
Cuộc sống bình yên, dân chúng ấm no

Dâng đại hội những đoá hoa tươi đỏ
Nguyện góp công thêm khởi sắc từng ngày
Mong phát triển để ngang tầm thời đại
Kịp miền xuôi, tăng phố núi đẹp giàu

Biết ơn Đảng, mình càng hăng phấn đấu
Góp những phần công sức để dựng xây
Đại hội mới toả hào quang ánh sáng…
Quê hương mình nhanh tiến triển ngày mai.

25.7.2020

THƠ MÃI TRÔI

Dòng thơ mãi trôi qua đời tôi
Thúc giục con tim đến bồi hồi
Chuyển canh thổn thức bao ý nghĩ
Khúc khuỷu, gập ghềnh thơ vẫn trôi

Ý thơ lướt tràn qua muôn lối
Cuộn sóng băng qua chốn xa xôi
Mấy nhịp cầu đưa dòng thơ chảy
Róc rách, đầy vơi những tháng ngày.

12.8.2021

TRỒNG CÂY ĐẤT NGƯỜI

Lâu ngày đặng ghé lên thăm
Vài ba mẫu đất vẫn nằm như in
Đến nơi hốt hoảng, thất kinh
Ai đem trồng mít đất mình vậy ta?

Cây đà có quả có hoa
Địa phương chẳng biết, chủ nhà lặng thinh
Đất công sao nỡ vô tình
Bảy năm đằng đẵng phân minh thế nào?

12.8.2021

ÁNH TRĂNG BÊN THỀM

Nhìn ra nơi đầu ngõ
Ánh trăng buông bên thềm
Chị Hằng như cười khẽ
Niềm vui thêm rộn ràng

Ánh trăng xuyên cành lá
Lay động những ý thơ
Trăng hoà theo trời biển
Cảnh phố yên êm đềm

Ước gì trăng là bạn
Được sẻ chia chan hoà
Gửi niềm yêu trân quý
Đến muôn người yêu hoa

Trăng dần nghiêng thu bóng
Trả bóng đêm lặng thầm
Lâng nhẹ vào giấc ngủ
Yêu bạn đời trăm năm.

08.8.2021

CHUYỆN THẢ LƯỚI

Siêng đi tát, nhác đi câu
Muốn có ăn mau rủ nhau thả lưới
Cá nhìn thấy lưới thấy phao
Vẫn cố chui vào, tránh sao khỏi lưới

Ngẫm thế gian thấy tức cười
Lưới giăng trên cạn, nhiều người cũng vương
Thật hư ở chốn quan trường
Vướng chân vào lưới, cùng đường phải cam.

24.8.2021

THẾ CỜ HOÀ

Chiều nay quan rủ chơi cờ
Nhưng quan dặn trước đánh hờ thôi nhe!
Chấp con Mã, Pháo lẫn Xe
Không cài thế khó, chỉ đè Tốt thôi

Người xem không khỏi bồi hồi
Cờ non, lạc nước sao ngồi cuộc chơi
Xem cờ mà ngẫm chuyện đời
Giơ cao đánh khẽ, cờ thời hoà thôi.

08.9.2021

PHẨM CHẤT VÀNG

Anh đã tặng tôi "Phẩm chất vàng"
Sách này nên đọc để thành tài
Làm người lãnh đạo đâu phải dễ
Thuật "Đắc Nhân tâm" chí phải nhuần

Tính cách khơi nguồn niềm tin tưởng
Sức hút tạo nên bởi chính mình
Tận tâm suy nghĩ làm nhiều việc
Khả năng giao tiếp phải tăng cường

Năng lực quan trọng hơn lời nói
Thu hút người theo đến tận cùng
Can đảm bền gan không chùn bước
Sáng suốt tìm ra khoảng tối mờ

Càng tập trung, càng sắc bén
Phóng khoáng khi biết cho và nhận
Tâm thế giữ mình luôn chủ động
Biết lắng nghe để tỏ tim người

Đam mê cuộc sống, luôn vì nó
Tích cực tự tin thắng lợi gần
Không để sự việc nên nghiêm trọng
Đũa bẻ từng cây thấy dễ hời

Gắn bó mọi người thêm sức mạnh
Tinh thần trách nhiệm phải nêu gương
Vững vàng trên trận tuyến gian nan
Kỷ luật giữ nghiêm cả chính mình

Tinh thần phục vụ đề cao trước
Học hỏi thường xuyên thêm kiến thức
Mở rộng tầm nhìn thấu tương lai
Đọc sách, luyện tâm thêm trí mới.

14.9.2016

(Cảm ơn anh Nguyễn Hồng Thịnh đã tặng sách "Phẩm chất vàng", tác giả JOHNC.MAXWELL)

RẤT ĐỖI TỰ HÀO

(Thân tặng Phạm Thanh Thuỷ)

Quê hương đất mẹ Quế Phong
Năm dài kháng chiến, một lòng kiên trung
Nơi đây rất đỗi anh hùng
Cha làm cách mạng, địch lùng bắt giam…

Nhà nghèo vất vả, phải kham
Đồng quê lam lũ, mẹ làm thâm canh
Con đông, sáu chị, em, anh
Học hành chắp vá, khó thành tài cao

Chịu ơn bên ngoại biết bao
Ông bà đùm bọc, cháu nào cũng thương
Dì giúp ăn học, đến trường
Cậu lo xin việc, giúp đường tiến thân…

Hiệp Đức hai chín năm gần
Từ xã lên huyện, mấy lần đổi thay
Việc gì cũng rất hăng say
Văn phòng, lưu trữ… đêm ngày lập công

Được điều về tỉnh, mở lòng
Bằng anh, bằng chị ước mong vẹn toàn
Giao làm quản lý cơ quan
Công tác phụ nữ lại càng tự tin

Chị em trên dưới thuận tình
Phong trào sôi nổi, hết mình dựng xây
Người người ra sức chung tay
Mười hai năm trọn, đến ngày nghỉ hưu…

Tuổi đời như đóa hoa tươi
Bước sang năm sáu, nụ cười còn duyên
Công tác ba chín thâm niên
Ba ba tuổi đảng, vẹn nguyên lời thề

Thật vui, nhẹ bước lối về
Nhờ công ơn Đảng, nhờ quê hương mình
Nhờ cha, nhờ mẹ, gia đình…
Nhờ bao đồng nghiệp giúp mình thành công

Tâm trong ghi đậm trong lòng
Biết ơn tất cả, sáng trong tâm tình
Về hưu luôn tự nhủ mình
Sống luôn trọn nghĩa, vẹn tình chồng con

Xây đời hạnh phúc sắt son
Toại nguyện mơ ước, đời còn dài lâu
Dòng thơ lưu niệm mai sau
Tự hào vui sướng, biết bao ân tình.

07.10.2021

GÓC TRỜI THU

Mây giăng một đỗi góc trời thu
Sấm sét rền vang bổng chốc mù
Chớp chớp mưa sa lùa giông tố
Nghiêng trời đổ nước ngót vừa lu

Dẫu cho bão tố long trời đất
Sức sống hiện sinh vạn đại vu
Sống ở trên đời tâm phải sáng
Làm người cốt để tránh dại ngu.

27.9.2021

MỘT THOÁNG TRÀ BỒNG - TRÀ MY

Chiều qua, một thoáng Trà Bồng
Mênh mông đồi núi nối lòng Trà My (Bắc Trà My)
Hàn huyên, tâm sự bên ni
Bên kia đã tỏ thầm thì núi non

Tiếng vang chiến thắng mãi còn
Trà Bồng khởi nghĩa đã tròn sáu mươi
Trà My phấn khởi, tươi cười
Đảng bộ kỷ niệm bảy mươi năm tròn

Hai miền liền núi, liền non
Tình sâu, nghĩa nặng, sắt son một lòng
Rừng xanh hương quế thơm nồng
Trà My cùng với Trà Bồng vươn cao.

25.10.2019

HAI MÙA VÀNG

Vĩnh An, Văn Trạch đánh cầu
Tay vợt xuất sắc, giữ màu huy chương
Pha cầu tính kỹ từng đường
Tấn công, phòng thủ, sở trường phát huy

Quảng Nam, giải Bộ theo kỳ
Tay vợt An, Trạch giữ huy chương vàng
Anh em phối hợp nhịp nhàng
Kỹ thuật điêu luyện nên càng vững tin

Thắng, thua vẫn đấu nhiệt tình
Biết mình, biết bạn phân minh tranh tài
Sân cầu nảy lửa Gia Lai
An, Trạch quyết giữ cả hai mùa vàng.

23.10.2019

PHÒNG CHỐNG COVID-19

KHỔ VÌ COVID

Khổ vì Covid hại dân
Trở đi trở lại tinh thần bất an
Người người phải bịt khẩu trang
Nhà đâu ở đấy chẳng than phiền gì

Nghi ngờ đành phải cách ly
Thăm viện, đám cưới, đám chi đã dừng
Chung xe, hội họp, bán bưng…
Thông tin cảnh báo, rà chừng các khu

Cơ quan cũng bị rối bù
Việc làm không xuể, người thu giảm dần
Kinh doanh điêu đứng trăm phần
Nhà thuê trả lại, muôn phần khó khăn…

Ngành y vất vả, sức hăng
Ngày đêm điều trị, tìm căng nguyên nào
Nội tình hay ở ngoài vào
Vẫn chưa kết luận vì sao dịch tràn

Tuyến đầu Quân đội, Công an
Đêm ngày kiểm soát, sẵn sàng giải nguy
Dân mong dập dịch tức thì
Nguyện góp công sức những khi Nước cần.

04.8.2020

ĐỢI TIN COVID

Đợi tin thông báo sáng nay
Số ca Covid ít hay còn nhiều
Đợi thêm tin báo buổi chiều
Kết quả xét nghiệm có điều mới không

Người người mong ngóng đợi trông
Tình hình rà soát F0 thế nào
Cách ly khu phố xôn xao
Đợi xem liên hệ nhà nào liên quan

Chu trình đám cưới, liên hoan
Lỡ mà tiếp xúc thì oan cho mình
Còn chăng F1 lặng thinh
Không dám khai báo, đợi mình đến phiên

Đợi tin âm tính mới yên
Để không liên luỵ, làm phiền đến ai
Đợi cho nhanh đến ngày mai
Đợi cho qua dịch tương lai huy hoàng

Ngồi yên cũng góp công vàng
Tự phòng, tự giữ thì càng yên tâm
Chuyên môn y tế xứng tầm
Đợi vài hôm nữa tiệt mầm Covid.

07.8.2020

CHẤP HÀNH CAO

Hai bên lập chốt vùng ranh
Ngăn con Covid nên đành phòng xa
Một bên nghiêm cấm vào ra
Một bên kiểm soát lúc ra lúc vào

Người dân luôn chấp hành cao
Khi qua, khi lại bên nào cũng vương
Quy định nêu đã tỏ tường
Từng vùng, từng phố, từng đường cách ly

Phòng dịch ai cũng thực thi
Biết lo gìn giữ, hiểm nguy từng ngày
Khổ do Covid xưa rày
Chung tay phòng chống dập ngay dịch này.

18.7.2021

GẶP MẶT ONLINE

Thứ bảy, Hội phải hàn huyên
Nhưng do Covid, ở yên tại nhà
Phát huy công nghệ truyền xa
Gặp mặt trực tuyến vậy mà vẫn vui

Nhìn nhau ai cũng tươi cười
Nhắc phòng Covid, người người chung tay
Hội ta từ bữa tới rày
Cuối tuần lên mạng tỏ bày tâm tư

Tuy xa, an vị, an cư
Phòng dịch Covid, cực chừ sướng sau
Phòng họp sáng kiến lập mau
Cũng mời, cũng chúc, nhắc nhau giữ gìn

Trông mau hết dịch Covid
Anh em hội ngộ nâng ly chúc mừng
Hội ta đoàn kết đã từng
Chung tay phòng dịch, không ngừng hăng say.

23.8.2020

KHÔNG SỜ LÊN MẶT

Nghĩ đơn giản mà hay
Y tế khuyến cáo giữ tay cho lành
Vi rút bám ở xung quanh
Tay chân "tháy máy" lây nhanh cho mình

Bác sĩ nhắc bảo tận tình
Chớ sờ lên mặt, dính ình Corona
Covid bám sát ngoài da
Tiếp xúc vùng mặt, chui qua phổi gần

Họng, tai, miệng, mũi, mắt cần
Mũi thông phế quản đôi lần là nguy
Thói quen phải bỏ tức thì
Dẫu cho ngứa ngáy, ỷ y không sờ

Thói quen tạm gác bây giờ
Chào qua ánh mắt, không chờ bắt tay
Mỗi lần cần đến đôi tay
Xà phòng, dung dịch rửa ngay cho liền

Thương nhau nhắn gửi lời khuyên
Không sờ lên mặt, giữ yên cho đời
Dễ mà khó sửa bạn ơi
Vì chống Covid ắt thời phải kiêng.

04.4.2020

YÊU HOA TRẮNG

Dõi theo rừng hoa trắng
Toả hương thơm ngát trời
Dẫu hy sinh thầm lặng
Nguyện hiến dâng cho đời

Ngày đầu tiên có dịch
Xét nghiệm cận lâm sàng
Tìm phác đồ điều trị
Cam phận chịu cách ly

Đại dịch đang đỉnh điểm
Bệnh viện là chiến trường
Hoa vẫn tươi màu trắng
Gác lại mọi nỗi niềm

Tôi mãi tìm trong nắng
Ngàn đoá hoa yêu đời
Chăm nom từng người bệnh
Chẳng nghĩ sẽ sống còn…

Nâng niu vườn hoa trắng
Luôn gửi trọn niềm tin
Vinh quang người thầy thuốc
Ngọc sáng trong giữa đời

Chung tay cùng hoa ấy
Ở nhà là góp công
Giữ sức khoẻ cho mình
Tiếng lòng yêu hoa trắng.

08.4.2021

CẢM NHẬN CỦA ĐỘC GIẢ VỀ THƠ CỦA PHAN VĂN TRI

ĐÔI ĐIỀU CẢM NHẬN VỀ " MIỀN KÝ ỨC"

Tôi quen biết Đại tá Phan Văn Tri đã từ lâu. Tôi hiểu anh, trân quý anh bởi anh là một con người bình dị, trải lòng yêu thương gia đình, bà con tộc họ, quê hương xóm giềng, bạn bè, đồng đội và luôn nghiêm túc thực hiện tròn đầy trách nhiệm đối với công việc được giao. Tuổi sáu mươi, cái tuổi đủ để va chạm các sắc màu cuộc sống mà tâm hồn anh vẫn luôn trong veo hướng về "Miền ký ức". Và bạn tôi hướng về miền ký ức bằng Thơ, bằng những ký ức làm nên Thơ. Thơ anh chảy dài theo cuộc đời với những ý tứ cụ thể, ngôn ngữ giản dị; với những câu chuyện gần gũi, thân thương hiện hữu và đậm đà bản sắc thiện nhơn. Đối với anh thì "dòng thơ cứ mãi trào dâng trong niềm đam mê thôi thúc", những chuyện đời thường của anh đều trở nên thơ, thơ anh chạm đến nhiều khía cạnh cuộc sống, nhưng trong khuôn khổ bài viết ngắn này tôi chỉ có thể đề cập đến những tứ thơ, ý thơ về người thân yêu nhất, ruột thịt nhất của anh.

Phan Văn Tri là người con hiếu thảo, anh đã có nhiều bài thơ dài về tình cha, nghĩa mẹ; về công ơn sinh thành của cha mẹ. Trong tập thơ thứ 3 này anh không chủ đích nói nhiều về cha mẹ, nhưng với anh thì tấm lòng hiếu thảo luôn vây quanh, luôn thường trực. Đây là đoạn thơ anh nói với con, nhưng lại để nhắc nhở với mình phải sống sao cho trọn nghĩa ân tình:

"Làm cha mới hiểu cha mình
Có con mới hiểu mẹ mình khổ đau
Làm con trước, làm cha sau
Cha con đùm bọc đề cao ân tình"

Ở cái tuổi sáu mươi, khi các bậc sinh thành ra đi vào cõi vĩnh hằng đã để lại trong anh nỗi niềm da diết về những điều không bao giờ trở lại. Trong anh, cha và quê hương đã hoà làm một, mất cha là như mất cả bóng quê, một tứ thơ rất gần nhưng không dễ nghĩ ra:

"Mộc mạc một chiếc chõng tre
Cha nằm hứng gió trưa hè cùng con
Giờ đây cha khuất núi non
Hàng cây, con ngõ đâu còn bóng quê".

Và hai câu thơ đây nữa, rất giản dị mà tình, mà nghĩa vời cao của người cha:

"Nhớ xưa những cánh đồng xa
Nghỉ trưa một chút vội ra làm chiều
Anh nhớ mẹ, ơn mẹ:
Mẹ khổ đau vì con
Từng đẻ đau mang nặng
Mẹ nuôi con tháng ngày
Con suốt đời ơn mẹ".

Nghĩa vợ chồng luôn là đề tài đau đáu của mỗi người thơ, nhưng để có một bài thơ hay về vợ là thách thức của người thơ. Người thơ thường có những vần thơ hay về những mối tình dang dở, những vần thơ trào dâng nồng cháy môi hồng, nhưng với vợ thì khó. Có lẽ vợ như "gạo đã nấu thành cơm", gần gũi quá khó hoá thơ, to tát quá, nhiều chi tiết sống cụ thể quá khó hoá thơ, thơ thì ngắn mà tình quá

dài khó nên câu chăng. Với Phan Văn Tri, như nói từ đầu, Thơ với anh là sự trải lòng bằng ngôn ngữ cụ thể, với những chi tiết sống cụ thể, không ướt át, không kiêu sa. Bài thơ "Chuyện tình của tôi" là dòng chảy về một mối tình rất thật của chàng trai quê với cô gái quê mộc mạc, giản dị nhưng không giản đơn. Và bài thơ "Chuyện tình của tôi" như một tình sử, nó bắt đầu từ:

"Ngày ấy em xinh tuổi đôi mươi
Thư sinh thôn dã thắm môi cười"

Tình ấy, tình rất quê ấy đã trải qua những nỗi suy tư rất thật của người con gái, mặc dầu người con trai đã nhiều lần chân thành bày tỏ:

"Anh nói lời yêu rất chân tình
Em vẫn một hai thẹn nói không
Việc làm chưa có, có chi chồng..."

Để rồi tấm chân tình son sắt của chàng trai đã trở thành hiện thực của cuộc sống trăm năm đôi lứa:

"Thời gian như thể trời mưa dầm
Ngấm sâu tiềm thức lời chân thật
Len lỏi tim em đến xao lòng."

Và theo dòng thời gian, theo dòng đời tình càng thêm sâu lắng, tạc lòng xây nên trăm năm nghĩa vợ tình chồng.

Tình dòng họ máu mủ trong thơ Phan Văn Tri thật sâu lắng, da diết. Văn Tri xót đau về người chú ra đi bỏ lại vợ con, anh cảm nhận sâu sắc lời trối trăn của chú và tự mình xác định nghĩa vụ của người thân trong gia tộc:

"Chú viết bài thơ lúc quặn đau
Tràn mi nhắn gửi lại mai sau

Nhờ anh, gửi chị thương yêu giúp
Gánh nặng gia đình hỗ trợ nhau"

Văn Tri luôn tròn tình chồng nghĩa vợ, quý mến dâu con, công bằng trong ứng xử:

"Ba mừng có hai dâu
Dâu út và dâu đầu
Hai dâu như con ruột
Ấm êm một mái nhà"

Và anh xác định cha mẹ là tấm gương cho các thế hệ nối tiếp bằng tấm lòng và nghĩa vụ qua ngôn từ thơ mộc mạc, gần gũi, tự nhiên của tình cha. Có biết bao nhiêu gia đình chỉ ước mong cái tình đơn giản vậy thôi. Thử hỏi có nhà thơ nào đã đưa được hình ảnh con dâu vào thơ như Phan Văn Tri như vậy chưa.

"Mẹ từng là dâu cả
Tấm gương sáng cho con
Mầm mới là cây non
Cây xanh che bóng mát

Ba còn lo công tác
Cuối tuần mới về nhà
Nhớ phần việc ba nhé
Đặng cả nhà cùng vui."

Hình ảnh nội, ngoại luôn là những ký ức thiêng liêng trong mỗi con người. Tuổi thơ sà vào lòng nội, lòng ngoại. Tuổi thơ được nội, được ngoại cho quà cho bánh và những lời yêu. Trong con người hiếu đạo như Văn Tri thì ký ức đó càng thêm sâu lắng. Nhớ về ngoại là Tri nhớ về mẹ, mẹ là bản sao của ngoại về sự thương yêu chăm sóc

cháu con:

"Quê nghèo cuộc đời bao vất vả
Thương con hoài đôi bữa xuống thăm
Thương cháu ngoại thật thà cưng lắm
Ngoại mất rồi mẹ cứ nhắc luôn".

Và một đời nội sống trăm năm, trải qua biết bao biến cố lịch sử đất nước, sinh con sinh cháu, các cháu các con đều ra mặt trận chống giặc xâm lăng, hy sinh vì Tổ quốc. Nhớ nội là nhớ về tấm lòng vì nước vì dân của nội:

"Ngày xưa thời chống Pháp
Con trai nội hy sinh
Tiếp theo thời chống Mỹ
Cháu tiếp bước cha mình…"

Quê hương, vườn xưa, nhà cũ luôn là những hình ảnh trang trọng nhất trong sâu thẳm tâm hồn, đau đáu, da diết nhất trong lòng của mỗi con trẻ đi xa.

Mấy chục năm ra đi đây đó vì nhiệm vụ nước non, Phan Văn Tri luôn nhớ về, cuối đời cũng sẽ quay về nơi anh đã từng sống, từng lớn lên. Đó là vườn xưa nhà cũ. Để có vườn xưa là phải tốn biết bao công sức mồ hôi mới lập được một mảnh đất bồi cao chống chọi lũ lụt. Ngôi vườn là kỷ niệm gắn với bao công sức của mẹ cha ở nơi vùng trũng quê anh:

"Nơi đây ấp ủ tình thương
Giờ trong dĩ vãng vấn vương bao điều
Một đời cha mẹ chắt chiu
Gom từng cục đất sớm chiều xây nên."

Và để có ngôi nhà cũ, cha mẹ phải chắt chiu xây đắp. Rồi chiến

tranh tàn phá, nhà sụp tường hư phải cố công xây cất nhiều lượt trong đời để có cho con trú nắng che mưa:

"Lúc đầu là mái nhà tranh
Dày công vun đắp mới thành nhà xây
Chiến tranh bom nổ nơi đây
Tường hư mái sập chẳng lay công người".

Gia đình, dòng tộc, quê hương luôn là một mảnh đời riêng của mỗi một người thơ. Đối với Đại tá Phan Văn Trị thì khoảng đời riêng ấy được thể hiện rất đậm trong thơ anh, trong miền ký ức của anh. Là con người nếu không biết yêu thương, trân quý những gì gần gũi nhất, thân thương nhất thì làm sao có được tấm lòng trải sống đến bốn phương trời xa. Yêu đời, yêu người thì trước tiên phải biết yêu thương, trân quý những gì gần gũi nhất, máu mủ nhất.

Rất trân quý bạn thơ của tôi là con người như vậy!

Phạm Thông

CẢM NHẬN VỀ CÁI TÌNH VÀ THƠ TRONG "MIỀN KÝ ỨC" CỦA PHAN VĂN TRI

Vượt qua giữa dòng đời bề bộn, tôi bất chợt ngẫm nghĩ về một hoài niệm, một nỗi nhớ, niềm thương, có khi mang dư vị ngọt ngào nào đó, có khi bồi hồi, nuối tiếc mà không gọi được thành tên. Thoát ra khỏi chuỗi âm thanh sắc màu đa tạp ấy, tâm hồn tôi bỗng nhẹ bẫng với khoảng trời riêng của ân tình tràn đầy đằm thắm.

Đó là cảm nhận của tôi khi lần theo từng trang thơ trong tập "Miền ký ức" của Phan Văn Tri giàu cái tình và thơ đều mộc mạc, bình dị, chân chất. "Miền ký ức" chỉ ba từ đơn giản và khiêm nhường mà có gần 130 bài thơ với nhiều cung bậc thanh âm và màu sắc khác nhau. Mỗi bài thơ là một nỗi niềm của thi nhân. Hành trình thơ của anh là một cuộc trở về gập ghềnh đầy nuối tiếc.

"Cho tôi giữ mãi thời gian
Hằn trong kí ức ngập tràn nhớ thương"

(Miền ký ức)

Đấy có thể xem như một lời tâm niệm của anh, "Miền ký ức" bằng Thơ, bằng những ký ức làm nên Thơ. Tác giả đã đi qua rất nhiều buồn vui, chiêm nghiệm. Quên đi mọi ồn ào trong cuộc sống. Chìm sâu trong những ngẫm ngợi để thăng hoa và viết, đó là một hành trình tìm về với dòng thơ đầy xúc cảm. Anh luôn hồn nhiên đón nhận cả niềm vui và nỗi buồn cùng với những thăng trầm như quà tặng của cuộc đời.

Với những tháng ngày dài đong đầy kỷ niệm, với biết bao vui

buồn của con người, những dấu ấn cuộc đời như mảnh trời riêng lùi dần về dĩ vãng, trải dài trong ký ức, anh đã viết:

"Ngày mai tôi sang sông
Một mình con thuyền nhỏ..."
"...Sông ngậm ngùi ra biển
Giăng nỗi nhớ đôi bờ".

(Sang sông)

Một cách nhìn nhận nhẹ nhàng trong sáng, ý tứ rất riêng, ngôn ngữ giản dị, thơ anh là những câu chuyện gần gũi, thân thương bình dị hằng ngày. Nỗi nhớ, niềm thương, cõi riêng sâu thẳm, đã trở thành nguồn thơ bất tận. Tình yêu lớn dần thành nỗi nhớ: Nhớ mẹ, nhớ cha, nhớ con đường thơm mùi rơm rạ, nhớ tuổi thơ tràn ngập yêu thương:

"Chập chững đi, rời vòng tay của mẹ
Nhớ chị yêu ra tận ngõ chờ quà.
Đường làng cũ, bóng dừa thơm mùi rạ
Ngày lớn khôn cha dắt bộ tới trường..."

(Lối đi và chốn về)

Những vần thơ chắt lọc từ con tim đa cảm của một con người luôn yêu đời, yêu người. Cái chân thực nhất trong thơ anh chính là cái tâm hồn thánh thiện đầy bản ngã. Thái độ an nhiên tự tại dường như thường trực xuyên suốt trong tập thơ. Tuổi sáu mươi, cái tuổi đủ để va chạm những sắc màu cuộc sống và những kỷ niệm chất chứa buồn vui trong cuộc đời anh cũng trở thành thơ, thành nhạc:

"Cuộc đời như thoi đưa
Mỗi ngày thêm bổn phận
Tâm là thơ là nhạc

Tình thương đến vô bờ"

(Mừng sinh nhật)

Điểm nhìn nghệ thuật của tác giả thật độc đáo, tâm thế luôn khách quan để nhìn nhận và đồng hành cùng cuộc sống. Ngôn từ giản dị, biểu cảm, tứ thơ sâu xa, chân thành, thành khẩn với chính mình, đối thoại với chính mình. Thời gian cứ vô tình lặng lẽ trôi như dòng nước từ nguồn về với biển khơi. Những dấu ấn cuộc đời của mỗi con người sẽ lùi về với dĩ vãng và còn chăng đó là kỉ niệm một thời để nhớ, để thương:

"Thời gian trôi theo dòng đời hối hả
Mãi khắc ghi trong kí ức mỗi người
Nhìn ánh mắt mà lòng mình cứ tưởng
Chỉ lời yêu mà chẳng nói nên lời".

(Vô tình)

Những lời thơ mộc mạc, bình dị nhưng dạt dào cảm xúc. Quá khứ và hiện thực đan xen vào nhau một cách tự nhiên và sinh động, ước giản đơn mà sâu sắc, gợi cảm xúc ngọt ngào, tràn ngập yêu thương của tuổi thơ anh:

"Đến tuổi già nhưng người ưng trẻ lại
Để được lo chu tất một cuộc đời
Nhớ lúc nhỏ ước ao dòng sữa mẹ
Chị mướm cơm, mắm muối cũng nuốt từng"

(Như trẻ lại)

Giữa tất bật của cuộc sống, có lúc ngẫm lại, ngắm nhìn lại hành trình đã trải qua là một vùng kỷ niệm. Một khoảng trời riêng của mỗi người mà trong đó quá khứ đang tồn tại trong tâm thức, như nhịp đập từ trái tim canh cánh hoài niệm với thời gian:

"Mai mốt tôi về nơi xa lắm
Gửi lại nơi đây chỗ tôi nằm
Mồ hôi nước mắt e còn mặn
Một đỗi đơn côi mấy chục năm..."

(Gửi lại)

Không gian và thời gian co cụm lại để ẩn chứa những trắc ẩn của cuộc đời. Những nỗi nhớ, nỗi buồn khi thì nuối tiếc xót xa nhưng trên hết vẫn là thái độ chấp nhận an nhiên tự tại nó dường như xuyên suốt trong thơ của anh:

"Ngày mai rồi chia tay
Gửi hồn thơ vào gió
Theo thời gian trôi hoài
Đất trời như co lại..."

(Niềm vui và nỗi buồn)

Tình cảm gia đình là tình cảm sâu nặng nhất, nó luôn tồn tại mãi mãi. Bởi gia đình là nơi cuộc sống bắt đầu và là nơi tình yêu không bao giờ kết thúc, là điểm tựa vững chắc nhất, là bến đỗ bình yên nhất đối với mỗi con người. Lòng kính yêu cha mẹ và quê hương đã hoà làm một, mất cha là như mất cả bóng quê, một tứ thơ rất hay rất mới lạ:

"Mộc mạc một chiếc chõng tre
Cha nằm hứng gió trưa hè cùng con
Giờ đây cha khuất núi non
Hàng cây, con ngõ đâu còn bóng quê"

(Hè về nhớ cha)

Những bài thơ viết về tình cảm gia đình không phải triết lý sâu xa mà rất chân thành gần gủi yêu thương. Bởi Phan Văn Tri là người con hiếu thảo, kính trên nhường dưới. Bài thơ viết cho "Anh em trai",

"Chị em dâu" mong giữ cho gia phong êm ấm. Đó là lời nhắc nhở đầy nghĩa tình, đầy trách nhiệm và bổn phận làm con đối với tổ tiên, ông bà, cha mẹ:

"Làm trai lo phận khói nhang
Phụng thờ tiên tổ bảo ban vợ cùng
Hiếu trọng là bổn phận chung
Trước là anh cả chung cùng có em"

(Anh em trai)

Phan Văn Tri làm thơ như một cách để khắc ghi những ân tình, những món nợ không bao giờ trả hết. Mỗi câu chữ đều trở thành nỗi khắc khoải trong tim mỗi khi nghĩ về cha mẹ:

"Làm cha mới hiểu cha mình
Có con mới hiểu mẹ mình khổ đau
Làm con trước, làm cha sau
Cha con đùm bọc đề cao ân tình"

(Làm cha - Làm con)

Ở "Miền ký ức" không viết nhiều về tình yêu đôi lứa mà chỉ viết cho người vợ hiền son sắt với mình. "Chuyện tình của tôi" là dòng chảy về một mối tình rất thật, rất sáng trong, không ướt át, không lẫn vào đâu được, bởi họ là những người mộc mạc, giản dị chân quê. Tình yêu đẹp của đôi lứa đó đã trở thành duyên chồng vợ bền chặt bên nhau. Thơ với anh là sự trải lòng bằng ngôn ngữ cụ thể, với những chi tiết sống cụ thể, đã đem lại cho người đọc một thế giới vừa chung vừa riêng vừa khác biệt vừa gần gũi. Cái tôi trong thơ anh tha thiết dành cho em, cho tình yêu thi ca mãnh liệt. Hai tình yêu ấy trở thành nội lực cho đời sống tâm hồn của người thơ vừa nghiêm túc vừa lãng mạn.

Tình yêu gia đình thật sâu nặng, da diết, luôn là những ký ức thiêng liêng trong nỗi nhớ niềm thương, trong cảm xúc ngọt ngào. Cái lạ, cái mới trong bài thơ (Dâu-con), anh xem con dâu như ruột thịt. Công bằng trong ứng xử yêu thương và sẻ chia. Mong muốn nhắc nhở con về cội nguồn sinh dưỡng của đời mình, gợi lên cho con một ký ức mà có thể con không biết. Bên cạnh đó, nó ý nghĩa như một sợi dây tình cảm thiêng liêng gắn kết những người ruột thịt với nhau. Tình yêu gia đình là ngọn nguồn của mọi tình yêu khác và lớn dần thành tình yêu quê hương, đất nước.

Tình yêu quê hương cũng không thể thiếu trong "Miền ký ức", là mảng ký ức hằn sâu cõi lòng tác giả được ghi chép và kết nối lại với nhau để nâng niu những cảm xúc về quê hương đất nước, về một thời tuổi trẻ tươi đẹp đã qua:

"Quê hương nguồn cội ta về
Tìm nơi cắt rốn câu thề năm xưa
Tìm nhành tre mượt hoa dừa
Tìm cơn gió thoảng đong đưa trưa hè"

(Thoáng quê)

Những dòng thơ mượt mà, tha thiết gợi lên tình yêu quê hương thắm thiết mà ai khi đi xa không khỏi thổn thức, bâng khuâng. Thật tuyệt với ý thơ sâu lắng. Quê hương trong nỗi nhớ! Tình yêu làng quê thấm đẫm cảm xúc! Kỷ niệm tuổi thơ êm đềm, sống mãi trong lòng. Phan Văn Tri đã thể hiện tình yêu quê nhà trong những chuỗi ngày xa quê, xa tuổi thơ, xa rồi kỷ niệm thật sâu sắc:

"Chiều chiều trời đổ cơn mưa
Hỏi ai còn nhớ đường xưa lối về"

(Mãi nhớ quê)

Mọi vật cứ đan xen nhau ùa về trong nỗi nhớ quay quắt, xót xa, nghẹn lòng. Bất chợt con sông, cánh diều, bếp lửa, mùi rơm rạ, chùm hoa khế cũng làm xốn xang, ngờ ngợ tuổi thơ mình. Tuổi thơ thật đẹp! Thật trong sáng! Nỗi nhớ làng quê, nhớ cha, nhớ mẹ một dày thêm, khắc khoải khôn nguôi:

"Tuổi thơ như còn đó
Bóng mẹ như trải dài
Thấm tình cha sạm nắng
Trong mắt mình nhoè cay"

(Nhớ đồng)

Với Phan Văn Tri, tình yêu quê hương, không chỉ gói trọn với quê nhà và tuổi thơ anh, mà anh còn lưu giữ những hình ảnh tươi đẹp, yên bình nơi những miền quê xa. Nơi những bước chân qua trong những chuyến công tác của mình là một kỷ niệm thật đẹp, đáng nhớ, đáng tự hào. Mỗi miền anh đến là có thơ và rất nên thơ:

"Dừng chân góc biển Sa huỳnh
Hỏi cô gái muối nhớ mình hay chăng"

(Muối mặn tình đời)

Nhắc đến Sa Huỳnh, là muốn nhắc đến quê hương của một nền văn hóa thời xa xưa. Sa Huỳnh nổi tiếng là nơi có trữ lượng muối lớn của đất nước. Nơi đây có một bãi biển đẹp và thanh khiết, yên bình và lặng lẽ:

Như một khúc nhạc lòng với nhiều cung bậc cảm xúc khác nhau, bằng lời thơ tự nhiên, sinh động, tác giả đã khắc hoạ vẻ đẹp của núi rừng và niềm vui của người miền cao hớn hở đón xuân thật thi vị. Cuộc sống vùng cao sẽ không còn buồn tẻ hoang sơ mà tiến kịp với miền xuôi:

"Xuân đã về trên khắp dãy trường Sơn
Rừng mai xanh, bên lưng đồi hoa nở....
Về với rừng bao cảnh đẹp thiên nhiên
Phố núi đông vui rộn ràng cuộc sống"

(Xuân Trường Sơn)

Còn đây, quê hương Quảng Nam tươi đẹp gắn bó với anh trong suốt chặng dài, đã cho anh những mặn nồng, cay đắng, ngọt bùi để bước vào đời, vào thơ:

"Quảng Nam ơi! Qua rồi ngày đông giá
Nắng hồng tươi khoe sắc thắm nơi nơi..."

(Quảng Nam xuân về)

Tình yêu thương không chỉ trở thành nỗi nhớ mà còn là nỗi lo lắng cho đồng bào, người dân vùng cao khi bão dữ tràn về, thiên tai dịch bệnh ập đến. Nỗi đau chồng chất nỗi đau:

"Nỗi đau chồng chất ngậm ngùi
Trà My lũ ống đất vùi thương vong
Tập trung chống dịch vừa xong
Thiên tai ập đến long đong khắp miền"

(Thương lắm vùng cao)

Những dòng thơ nghẹn ngào đầy cảm xúc, cứ miên man trải dài theo "Miền ký ức", những thổn thức xót xa như khẳng định rằng anh đang thương lấy quê nhà, yêu cho hết trọn trái tim mình với đồng bào, với quê hương đất nước.

Trong tập thơ này cũng như các tập thơ trước, tác giả đã xây dựng hình ảnh rất đẹp, về người chiến sĩ Công an nhân dân luôn hy sinh, không ngại gian khó, luôn xông pha trên mọi trận tuyến cam go để giữ lấy bình yên cho nhân, góp phần quan trong vào sự phát

triển quê hương. Có nhiều bài thơ thể hiện tấm lòng yêu thương và trân trọng ngợi ca tình đồng chí, tình đồng đội của tác giả. Đó là những con người đầy tinh thần và trách nhiệm, luôn kiên định trong công cuộc bảo vệ sự bình yên hạnh phúc cho Nhân dân. Họ trở thành những biểu tượng của những con người vì nước vì dân với hành trình chống lũ lụt thiên tai, dịch bệnh và quan trọng nhất là chống tội phạm. Đọc thơ anh càng thấy yêu mến hơn, tự hào hơn với người chiến sĩ Công an mưu trí quả cảm:

"Bão lũ gây nên cảnh xót thương
Dầm mình, đói rét vẫn can trường
Vì dân, vì Nước lòng chẳng ngại
Công an, Quân sự phải lên đường"

(Vì dân quên mình)

"Miền ký ức" là những ký ức ngọt ngào bình yên lẫn đắng chát dữ dội. Cuộc sống, công việc và tình yêu, đều ẩn chứa ước mơ, ngập tràng kỷ niệm, nhắc nhở và réo gọi thức tỉnh của cánh cửa thời gian lắm buồn vui, hạnh phúc và cũng không thiếu những ưu tư nghiệt ngã trong thế thái nhân tình của cuộc sống đời thường:

"Chỉ có người trong cuộc
Mới thấu hiểu nội tình…"

(Người Lồng tiếng)

Một cách nói ẩn dụ rất tinh tế nhẹ nhàng mà sâu cay chua chát. Cuộc sống đâu phải toàn màu hồng tươi sáng mà đâu đó cũng có những mảng màu nâu xám hiện hữu hằng ngày trong các mối quan hệ xã hội: "Coi chừng có sâu", Giọt đắng", Trứng hối vịt đẻ", "Nhổ nhầm"…Tác giả kể về cuộc đời của mình bằng thơ, cảm thức cuộc sống cũng bằng thơ. Đằng sau những dòng thơ mượt mà, hóm hỉnh

ấy là tâm trạng xót xa, cay đắng nhiều trăn trở với cuộc đời như các bài thơ: "Quan sử kiện quan" hay "Khảo quan", "Điều tra lại", "Thế cờ khó", "Người giấu tên" "Dài tay","Chuyện quan"… Giúp ta hiểu thêm phần nào về góc khuất trong mối quan hệ xã hội, ở đó đây trong hiện hữu.

Câu chuyện bằng thơ hôm qua sẽ vào dĩ vãng. Chỉ có cái tình còn đọng lại "Miền ký ức". Chỉ có tình yêu giúp anh lạc quan, yêu đời, yêu thơ và yêu con người da diết. Chỉ một thoáng phiêu bồng cũng góp phần thể hiện sự mới mẻ,vừa hiện thực vừa lãng mạn hồn thơ của anh:

"Ước chi em là biển
Để đời anh mênh mông"...

(Em và Biển)

"Mắc chi anh lại bồi hồi
Mắc chi em thẹn đôi môi thẫn thờ
Chỉ nhìn một chút nên thơ
Rửa khô đôi mắt giấc mơ tan rồi..."

(Mơ yêu)

Ở cuối tập thơ, anh cũng không quên mở ra một góc riêng với nhiều cảm xúc mới. Đợt bùng phát dịch Covid-19, với sức tàn phá của nó đã khiến cuộc sống bao người lao đao, khốn khó, tang thương, hình ảnh cả nước căng mình chống dịch Covid-19 với nhiều sự hy sinh mất mát thầm lặng của đội ngũ y - bác sĩ nơi tuyến đầu; các chiến sĩ bộ đội, Công an ngày đêm canh giữ các chốt kiểm soát, chốt chặn. Những bài thơ sáng tác trong hoàn cảnh này cũng khá đặc biệt. Nó như một món quà tinh thần vô giá, cổ vũ mọi người vượt qua mọi khó khăn để làm tốt "Sứ mệnh" của mình vì an toàn sức khỏe, vì hạnh

phúc của Nhân dân như: "Khổ vì Covid", "Đợi tin Covid", "Gặp mặt oline", "Không sờ tay lên mặt"… Với lời thơ mộc mạc, bình dị nhưng dạt dào cảm xúc chân thành, tác giả mong sẽ lan tỏa đến mọi người thông điệp "Chống dịch như chống giặc", từ đó đồng lòng thực hiện các giải pháp phòng, chống dịch Covid-19 để cuộc sống sớm trở lại bình thường" Nhà thơ muốn bày tỏ lòng biết ơn, sự tri ân đối với các y - bác sĩ qua bài "Yêu hoa trắng" mong tiếp thêm năng lượng tích cực cho những người đang ngày đêm chống lại dịch bệnh để đổi lấy sự bình yên, sức khỏe cho cộng đồng xã hội.

Có thể thấy ở Phan Văn Tri khám phá nội tâm bằng chính tri thức, tâm hồn mình để đến với thơ ca một cách tự nhiên trong sáng cảm xúc chân thành và lãng mạn.

"Miền ký ức" là sự hòa quyện chiêm nghiệm về cuộc đời, đó là một khoảng trời riêng của tác giả mà trong đó quá khứ đang tồn tại và trở thành kỉ niệm vô giá. Càng đọc tôi càng thấy lắng đọng trong tôi những xúc động bất ngờ trước "Cái tình và thơ" chan chứa của thi nhân. Thơ của Phan Văn Tri thể hiện sự rung cảm khác nhau ở nhiều cung bậc cảm xúc. Thơ anh mộc mạc đầy tính nhân văn, sâu sắc. Anh không chọn ánh quang trong câu chữ trong vần điệu, hình tượng mà chất thơ ngọt ngào, sâu lắng.Tác giả như một con ong chăm chỉ dệt từng câu chữ để san sẽ những câu chuyên đời, bằng thơ với người, với đời một cách chân thành của con tim chứa chan tình người, tình thơ rất thi vị.

Bùi Thị Ánh Tuyết

KHOẢNG TRỜI YÊU THƯƠNG – TIẾNG NÓI THA THIẾT YÊU ĐỜI

(Đọc tập thơ *Khoảng trời yêu thương* của Nhà thơ Phan Văn Tri, NXB Đà Nẵng tháng 7.2019)

Khoảng trời yêu thương là tập thơ thứ hai sau *Nhịp thời gian* trên hành trình sáng tạo thi ca của tác giả Phan Văn Tri. Thi phẩm là tiếng nói tha thiết yêu đời, yêu nghề và yêu người. Anh giăng mắc lòng mình với quê hương, gia đình, đồng đội, nhân dân. Thơ anh là tiếng nói của những tình cảm rất chân thật, sâu nặng.

Tập thơ là sự hoà quyện giữa những chiêm nghiệm về cuộc đời và con người như Chuyện câu, Xem đánh cờ, Ao thấp tấp bèo, Tự soi tự sửa, Nghĩ đúng đời vinh, Cẩn trọng lời nói.

Nhà thơ đã kể về cuộc đời của mình bằng thơ. Cảm thức về quê hương, về gia đình, thầy cô luôn đau đáu trong trái tim thi nhân, *Từ Đình Lỗ Giáng, Nhớ sông quê đến Mẹ về* hé lộ nỗi nhớ quê, nhớ mẹ của tác giả. Hình ảnh người mẹ trở đi trở lại nhiều lần từ tập thơ "Nhịp thời gian" đến "Khoảng trời yêu thương" cho thấy tình yêu sâu nặng dành cho đấng sinh thành:

Mẹ về gánh nắng cháy trưa
Mẹ về ước đẫm cơn mưa ban chiều

Cái tôi trữ tình trong "Khoảng trời yêu thương" được khắc hoạ đa diện và sâu sắc. Tâm hồn thi sĩ mãi ngân rung với từng bước chuyển của thời gian, của đổi thay. Trong số những bài thơ, bài "Phiêu bồng" hé lộ sự mới mẻ trong bút pháp của tác giả.

Em cứ bảo anh yêu nhiều hơn nữa
Cởi hồn ra tung cánh phiêu bồng
Ôm tất cả những trời đất trăng sông
Cho thoả thích của trần gian tạo hoá
Anh lại nghĩ như đò ngang bến đợi
Trong bồng bềnh sông nước thời gian
So trời đất ước mơ là giới hạn
Chiếc dầm đời khúc xạ lướt sang ngang

Cái tôi ấy cũng tha thiết với tình yêu dành cho em và tình yêu dành cho thi ca. Hai tình yêu đó trở thành nguồn nội lực cho đời sống của người thơ:

Yêu em còn nỡ yêu thơ
Yêu chi mớ chữ thẫn thờ từng đêm
Mẫn mùi còn mãi yêu thêm
Mải mê từng ý để em lạnh lùng
Sao anh chẳng bảo em cùng
Tình ta chan chứa thơ chung mặn nồng
Tàn canh bên có bên không
Thơ còn thổn thức em trông em chờ

Tứ thơ song hành yêu em yêu thơ độc đáo. Cái độc đáo ấy ở đây là sự xác tín nhiều khi yêu thơ còn hơn cả yêu em. Thi ảnh Tàn canh bên có bên không thật xúc động và đi vào lòng người. Cũng có nhiều lúc, nhà thơ vì say mê đi tìm ý tưởng và cảm xúc đã để cho em phải đợi chờ, trông mong. Làm sao để hài hoà được tình yêu em và thơ, khi sự thật hành trình sáng tạo thi ca có sức quyến rũ và quyền năng vô biên. Ở đây chúng ta thấu hiểu nỗi lòng của nhà thơ, Nhà thơ còn bày tỏ quan niệm về thơ:

Thơ là tâm tưởng ước mong
Lắng sâu từng chữ, nghĩa trong từng vần
Thơ là nguồn cảm vô ngần
Truyền nhau hơi ấm dẫu gần dẫu xa
Ý thơ như rút ruột ta
Mượn đôi con chữ gửi qua chút tình
Yêu thơ càng thấy yêu mình
Đa sầu đa cảm bóng hình miên man

Tình yêu trong thi phẩm còn được khắc hoạ đầy ấn tượng qua bài thơ Tóc em:

Tóc em
Ngã lối tự do
Sợi dài
Sợi ngắn mắt dò đắm yêu
Dáng duyên
ủ nắng mây chiều
Tóc em
Màu nhớ sợi yêu sợi chờ

Sự lạ hoá thể thơ hé lộ dòng cảm xúc mênh mông ngập tràn tuôn trào của chủ thể trữ tình trước vẻ đẹp đầy nữ tính của nhân vật em. Những câu thơ cho thấy sự tinh tế trong tâm hồn nhà thơ. Cùng với một thoáng Phiêu bồng, Tóc em góp phần thể hiện sự mới mẻ của hồn thơ so với tập Nhịp thời gian.

Nhà thơ tiếp tục chủ đề và cảm hứng về người chiến sĩ Công an với các bài Tự hào người chiến sĩ tham mưu, Trực chống lũ, Đêm tuần tra…:

Anh thấy đó em hồn nhiên gang thép

Trong lặng thầm em mãi hy sinh
Mãi toả hương sắc hoa người lính
Anh tự hào có em trên tận tuyến an ninh

Những bài thơ trên đã xây dựng hình ảnh đẹp về người chiến sĩ Công an nhân dân luôn hy sinh, không ngại gian khó, luôn xông pha trên những trận tuyến cam go để giữ lấy bình yên cho nhân dân góp phần quan trọng vào sự phát triển của tỉnh nhà. Họ trở thành biểu tượng của con người vì nước vì dân với hành trình chống lũ, chống bão, chống tội phạm. Càng đọc thơ anh càng thấy yêu thêm hình ảnh của những người chiến sĩ công an mưu trí, lặng thầm, quả cảm và tài hoa.

Giọng điệu của thi phẩm sâu lắng, ngọt ngào, chân thành với những thi ảnh thân thương quen thuộc và gần gũi. Không cách tân, không gây ấn tượng bằng sự mới mẻ, Khoảng trời yêu thương cũng như Nhịp thời gian đọng lại bởi tiếng nói chân thành, cảm xúc dào dạt. Anh làm thơ trước hết cho mình, thơ là cảm xúc, tiếng nói của con tim chan chứa tình cảm trước những biến đổi trong cuộc đời, trước Chân, Thiện, Mĩ.

Huỳnh Thu Hậu

CẢM ƠN ANH ĐÃ TẶNG THƠ (NHỊP THỜI GIAN)

Tôi và anh chỉ hai người xa lạ
Qua bạn thân mà ta mới biết nhau
Thơ để tặng, quyển sách đẹp thắm màu
Để tiến lại gần nhau thêm một tý

Lời để tặng thấy sao mà thiện chí
Cảm ơn anh, tình người xích gần thêm
Lời thơ anh mộc mạc, vẫn êm đềm
Về cha mẹ, về chị em thân mến

Tình của vợ, yêu thương nhiều gắn quyện
Nghĩa quê hương quyến luyến quá dạt dào
Tình đồng nghiệp chia sẻ thấy vui sao
Thơ anh mãi ngọt ngào theo năm tháng

Mẹ anh hùng muôn đời còn toả rạng
Đất quê anh, đất cách mạng kiên cường
Nơi Cẩm Lệ, Hoà Xuân mãi yêu thương
Quảng Nam đó nơi anh thường công tác

Mấy trăm Mẹ anh hùng ta ghi tạc
Đã tặng đời bao liệt sĩ lừng danh
Thơ theo anh, thơ đượm bước quân hành
Người lãnh đạo yêu anh em cấp dưới

Về miền núi ba năm anh rong ruổi
Thêm trưởng thành, niềm vui đọng trang thơ
Có cô em Hội An cứ mong chờ
Anh trở lại thành bạn bè muôn thuở

Biển Cửa Đại vẫn ngọt ngào thương nhớ
Thắp đèn lồng để nhớ lại ngày xưa
Nhớ rất nhiều nơi đó để anh mơ
Anh yêu cả trời xanh và hoa cỏ

Từng viên gạch cũng hồng trong nỗi nhớ
Tiếng chim cu gáy trong cả thơ anh
Nói về Thầy thơ anh thật mát lành
Thơ anh thật chân thành về cuộc sống

Thu hay Tết, thơ anh luôn sôi động
Nhớ quê hương hồi nhỏ sống khó khăn
Cuộc đời anh cực khổ cứ xoay vần
Nhắc quá khứ để anh vươn ngày mới

Ngành Công an anh vào khi bao tuổi
Để bây giờ anh phất phới rạng tươi
Thơ là đời, tặng đời những niềm vui
Anh cố gắng, người Công an dân quý

Thành người bạn để thêm tình tri kỷ
Thật tự hào và tuyệt mỹ anh ơi!
Đất Quảng Nam nhiều bà mẹ tuyệt vời
Dâng hiến cả con yêu trao tặng

Cho đất nước trọn ngày vui chiến thắng
Thơ đi cùng người lính để trưởng thành
Đẹp vô cùng Tổ quốc mãi tươi xanh
Làm lãnh đạo, thơ song hành theo bước

Chúc anh khoẻ, tình thơ luôn rạo rực
Trọn niềm vui hạnh phúc với bình an
Nghề và thơ luôn yêu quý vô vàn
Cho là nhận người Công an liêm khiết.

Bùi Thị Thanh Quang. 19.8.2021

CẢM ƠN ANH ĐÃ TẶNG THƠ (KHOẢNG TRỜI YÊU THƯƠNG)

Chiến công đã thành bài thơ, nốt nhạc
Phú Ninh ơi! Bài hát thật tươi đời
Nhớ em nhiều chiều thu lặng lẽ trôi
Nhớ lại buổi thẹn thùng nơi gặp gỡ

Vào trận chiến nhớ ngày đi dập lửa
Dũng cảm nhiều xông tới khói tro vương
Anh đến, đi, tình cảm thật khiêm nhường
Để đồng đội làm thơ thương anh lắm

Đêm sông Hàn ước mơ dày thăm thẳm
Bờ nối bờ, cầu hy vọng vươn xa
Thành phố này mát dịu toả hương hoa
Con rồng lớn phun nước hoà thành phố

Để tim sáng hoạ sĩ đang vẻ lửa
Rực cháy lên tuyệt tác của tâm hồn
Bóng đá luôn cho đến cả cầu lông
Thơ anh viết dòng đời cuộn chảy

Yêu thương lắm tình bạn bè nồng cháy
Vẫn nhiệt tình với tất cả si mê
Ngày truyền thống Công an mãi nhớ về
Bảy sáu năm lời thề còn nguyên vẹn

Ta chiến đấu suốt đời không hổ thẹn
Bởi vì anh đã cống hiến hết mình
Dịch Covid, Công an phải hy sinh
Vẫn xông tới mong dân mình được sống

Ngành Công an cho dân lành hy vọng
Đem bình an, hạnh phúc đến muôn nhà
Cảm phục anh người lãnh đạo tài ba
Cùng đồng đội tình nở hoa đẹp mãi

Lập giãn cách đồng thuận tuân lẽ phải
Căng từng người dù gian khó nguy nan
Dẫn đường đi người về được an toàn
Góp sức diệt để tan bầy Covid

Tình các anh mãi thắm như ruột thịt
Canh cho dân từng giấc ngủ bình an
Yêu các anh thật quý mến vô vàn
Các anh đẹp toả muôn ngàn hoa thắm.

Bùi Thị Thanh Quang. 19.8.2021

Tóc Em

Thơ : Phan Văn Tri
Nhạc : Tân Khánh Linh

Tháng 7/2019

Thoáng quê

Nhạc: Nguyễn Đăng Vinh
Lời thơ: Phan Văn Tri

Tháng 9/2021

Sang Sông

***Thơ* : Phan Văn Tri**
***Nhạc* : Tân Khánh Linh**

Tháng 9/2021

TỰ HÀO CÔNG AN TRẠI GIAM

Thơ:Phan Văn Tri
Nhạc: Hữu Dương

Quảng Nam, tháng 10/2021

MỤC LỤC
TẬP THƠ MIỀN KÝ ỨC

VỀ TÁC GIẢ

- Lời tác giả.....5
- Miền ký ức 7
- Cảm ơn 9
- Bổn phận 11
- Sang sông 13
- Lối đi và chốn về.....15
- Mừng sinh nhật 19
- Tập nghỉ hưu 21
- Đếm ngược thời gian.....25
- Vô tình.....27
- Như trẻ lại 29
- Chuyện tình của tôi 33
- Tuổi xuân.....37
- Gửi lại.....39
- Trả quê cho em.....41
- Vẫn chưa già 43
- Niềm vui và nỗi buồn.....45
- Tôi ơi 47

VỀ GIA ĐÌNH

- Vu lan nhớ nội.....53
- Nhớ ngoại.....57

- Nhớ mẹ.....59
- Hè về nhớ cha.....61
- Cảm động bài thơ Hoài.....63
- Dì tôi nhớ quê.....65
- Làm con - làm cha.....69
- Hạt nắng đợi xuân.....71
- Nhớ ngôi nhà xưa.....73
- Dâu - Con.....75
- Về bên vườn xưa.....77
- Anh em trai.....79
- Chị em dâu.....81
- Em là thợ may.....83
- Nói với con ngày đính hôn.....85

QUÊ HƯƠNG, ĐẤT NƯỚC

- Muối mặn tình đời.....89
- Xuân Trường Sơn.....91
- Vinh dự lớn.....93
- Quảng Nam xuân về.....95
- Thương lắm vùng cao.....99
- Mãi nhớ quê.....103
- Thoáng quê.....105
- Nhớ đồng.....107
- Hoa khế.....109
- Trái tim vùng cao.....111
- Xuân mới vùng cao.....113

• Nhớ mùa thu cũ 115

ĐỒNG ĐỘI

• Công anh - người lái xe Công an nhân dân 119
• Những đoá hồng vì dân 121
• Cẩm Kim - Điểm đến bình yên 123
• Khế ngọt đầu mùa 125
• Đêm chia tay 127
• Người lồng tiếng 129
• Sau cánh gà 131
• Vì dân quên mình 133
• Về với cơ sở 135
• Về Tam Thái 137
• Chỉ nghe tiếng xuân về 139
• Công văn - giấy tờ 141
• Ngày đầu, ngày sau 143
• Lên với vùng cao 145
• Trân quý 147
• Người Công an nhân dân 147
• Tiễn anh đi xa 151
• Mãi nhớ 153

TÌNH YÊU - CUỘC SỐNG

• Coi chừng có sâu 157
• Người thợ xây 159
• Tìm em người con gái Ê Đê 161

- PV. Combank - Điểm đến niềm tin 163
- Em và biển 165
- Bida - Hoà 167
- Yêu sưa 169
- Giọt đắng 171
- Hội Chiều xuân (2) 173
- Thân tre 177
- Ánh mắt nhìn sau 179
- Yêu hoa hồng 181
- Nhà thơ bị rầy oan 183
- Hẹn em mùa hoa cải 185
- Trứng hối vịt đẻ 187
- Đột biến 189
- Người dọn phố 191
- Nhổ nhầm 193
- Đậu hũ 195
- Thước đo 197
- Dài tay 199
- Ngẫm nghĩ 201
- Nhầm tưởng 203
- Hớ hênh 205
- Khảo quan 207
- Quan sử kiện quan 209
- Đông Á Bank - Đồng hành tin tưởng 211
- Điều tra lại 215

- Mơ yêu 217
- Nhớ xưa 219
- Mãi yêu 221
- Chuyển mùa 223
- Thế cờ khó 225
- Qua miền sông Tiên 227
- Hồn trần 229
- Chuyện quan 231
- Mắt yêu 233
- Về thăm làng lụa 235
- An toàn giao thông 237
- Chung tay vì bình yên 239
- Sức mạnh từ dân 241
- Trả lại thời gian 243
- Vùng cao vào hội 245
- Thơ mãi trôi 247
- Trồng cây đất người 249
- Ánh trăng bên thềm 251
- Chuyện thả lưới 253
- Thế cờ hoà 255
- Phẩm chất vàng 257
- Rất đỗi tự hào 261
- Góc trời thu 265
- Một thoáng Trà Bồng - Trà My 267
- Hai mùa vàng 269

PHÒNG CHỐNG COVID-19

- Khổ vì covid....273
- Đợi tin covid....275
- Chấp hành cao....277
- Gặp mặt online....279
- Không sờ lên mặt....281
- Yêu hoa trắng....283

CẢM NHẬN CỦA ĐỘC GIẢ VỀ THƠ CỦA PHAN VĂN TRI

- Đôi điều cảm nhận về "Miền ký ức"....285
- Cảm nhận về cái tình và thơ trong "Miền ký ức" của Phan Văn Tri....291
- Khoảng trời yêu thương - Tiếng nói tha thiết yêu đời....303
- Cảm ơn anh đã tặng thơ (Nhịp thời gian)....307
- Cảm ơn anh đã tặng thơ (Khoảng trời yêu thương)....313
- Tóc em (nhạc)....317
- Thoáng quê (nhạc)....319
- Sang sông (nhạc)....321
- Tự hào Công an Trại giam (nhạc)....323

In 1.000 cuốn, khổ 17x20cm, tại Công ty TNHH TM&DV In Minh Tuấn,
KDC số 2, KP2, phường An Sơn, TP. Tam Kỳ.
Số ĐKXB: 4348-2021/CXBIPH/19-98/HNV ngày 20/11/2021.
GPXB số: 1464/QĐ-NXBHNV cấp ngày 9/12/2021.
Mã số ISBN: 978-604-347-326-1.
In xong và nộp lưu chiểu tháng 12/2021.